

Ferruh Dinçkal

Yunus Emre

ekitap.ayorum.com

İçindekiler

YUNUS EMRE’NİN HAYATI	8
YUNUS EMRE ESERLERİ	12
ŞIIRLARI	14
ACEP BU BENİM HALİM.....	15
ACEP N'OLA BENİM HALİM	16
ALLAH SANA SUNDUM ELİM.....	18
ANDAN AYRI BUÇUK SAAT	20
ANLAMADAN EYLEDİK	21
AŞIK CANI ÖLMEME.....	22
AŞIK KİŞİ	23
AŞIMA ZEHR-I KATIL KATMIŞIM BEN	24
AŞK BEZİRGANI	25
AŞK GELİCEK CÜMLE EKSİKLER BİTER.....	27
AŞKIN İLE MEST OLALI	28
AŞKINA DÜŞEN KİŞİ	29
AŞKINA MUHAMMED'İN.....	30
AYRUK GERİ GELMEYESİN	31
BANA BU TEN GEREKMEZ	32
BANA SENİ GEREK SENİ	33
BAŞTAN AYAĞA YAREYİM.....	34
BE DEDİRMEĞİL BANA.....	35
BEN GELMEDİM DAVA İÇİN	36
BENCİLEYİN GÜLMEDİK BAŞ.....	37
BENİ İRŞAT EDEN	38
BESLERDİM BU NAZİK TENİ	39
BILDİKLERİM UNUTMUŞUM.....	40
BİR BEN VARDIR BENDE	41
BİR DEM GELİR.....	42
BİR GÜN.....	43

BİR İLE BİR OL	44
BİR KEZ GÖNÜL YIKTIN İSE	45
BİR SAKIDEN İÇTİM ŞARAP	46
BIRAK İKİLİĞİ	47
BU BIRAKTIĞIN İRAK NEDİR	48
BU NE ACAYIP UĞRU	49
BUNCA VARLIK VAR İKEN	51
CANA KIYAN GELSİN	52
CANI YAĞMAYA VERDİK.....	53
CANLAR CANINI BULDUM	54
CANLAR FEDA.....	55
CENNETTEN İLERİ	56
ÇIKTIM ERİK DALINA	58
ÇIRAĞIMA KASTEDENİN	60
DAĞLAR İLE TAŞLAR İLE	61
DEĞİLİM KAL Ü KIYLEDE.....	62
DERTLİLER BULUCAĞAZ	63
DOLAP	64
DOST ELİNDEN ÖLÜRSEM	66
DÜNYAYA ÇOK GELİP GİTTİM	67
EBEDİ PADIŞAH	68
ECEL ERE ÖLEM BİR GÜN	69
EĞER YARLIĞAMAZSAN	70
ELHAMDÜ-LİLLAH.....	71
ELİF'TEN BE'Yİ BİLMİYEN	72
ETEĞİN AT EDİNİP	73
EVLIYALAR ALAN DÜNYASIN	74
GAYRI YÜZE NİCE BAKAR	75
GEÇER BU EYYAMLAR	76
GEL GÖR BENİ AŞK NEYLEDİ.....	78
GELEN GEÇER, KONAN GÖÇER.....	80
GELMEZ İSE.....	81

GER TAŞ İSEN ERIYESİN	83
GERÇEK ERİN HALINI.....	84
GÖRDÜ GÖZÜM.....	85
GÖRDÜĞÜM SENİ SANAYIM	87
GÖZ AÇIP YUMMUŞ GIBI	88
GÖZÜM SENİ GÖRMEK İÇİN.....	89
GÜNDÜZLER OLMUŞ GECE	90
GÜZEL KABETULLAH.....	91
HAKIKATIN KAFIRI	92
HER DEM YENİ DIRLIKTEDİR	93
HER KAÇAN ANARSAM SENİ	95
HEY BENİM ÖMRÜM KUŞU	96
HIÇ GÖNLÜNE GELE Mİ.....	97
HURI İLE GILMANI	99
İLMİNDE GARK OLALI	100
İNCİL İLE KUR'ANI	101
İŞİDİRDİM SÖZÜNÜ	102
İZİNİN TOZUNA SÜRSEM YÜZÜMÜ	103
KABRE VARDIĞIM GECE.....	105
KAÇAN SUNA AZRAİL EL	106
KAN YAŞ AKITIR AKTAN KARADAN	107
KANI ARMAĞANIN.....	108
KAPIDA KALDI ŞERİAT.....	109
KARA TOPRAĞIN ALTINDA.....	111
KÖRDÜR MÜNKİRİN GÖZÜ.....	112
KORKTUĞUMLA YAR OLDUM	114
MEDET.....	115
MUHAMMED	116
NE GÜLMEN GÜLMektir	117
NE OLDU.....	118
NE SÖYLERLER, NE BİR HABER VERİRLER	119
NE VERİR İSEN ELİN İLE.....	120

NIDEYİM GÖNLÜMÜ	121
OL SAHİB-İ KUR'AN BENEM.....	122
SAKINGİL	123
SAKINGİL	124
ŞEKERİ AYRUĞA SUNUP	125
SEN DERVİŞ OLAMAZSIN	126
SEN VİRAN OLMAYINCA.....	128
SENI HAKTAN YIĞANI	129
SENİN KOKUN DUYDU CANIM.....	130
SENSİN BİZE BİZDEN YAKIN	131
ŞOL BENİM ŞEYHİMİ	132
ŞOL CENNET'İN IRMAKLARI.....	133
ŞOL GÖZ Kİ SENİ GÖRDÜ	136
ŞOL KAHR İLE KAZANDIĞIN.....	137
SON UCU.....	138
SORARLAR BİR EYYAM GELİR	139
ŞÖYLE GARİP BENCİLEYEN	140
ŞÖYLE SANIRLAR BENİ	142
SÖYLER İSEM SENSİN SÖZÜM.....	143
SUÇUMU ÖRTER HIRKAM	144
VAY ANA KİM.....	145
YALVAR	146
YETMİŞ İKİ MİLLETTE.....	148
YUSUF BULUNUR KEN'AN BULUNMAZ	149
YÜZ BİN PEYGAMBER	150
SÖZLERİ.....	152

Yunus Emre'nin Hayatı

(1238 – 1320)

Uşamam konusunda yeterli bilgi olmadığı gibi onunla ilgili kaynaklarda anlatılanlar da birbirini tutmaz. Nerede, hangi yılda doğduğu kesinlikle bilinmiyor. Kimi kaynaklarda Anadolu'ya Doğu'dan gelen Türk oymaklarından birine bağlı olup, 1238 dolaylarında doğduğu söylenirse de kesin değildir. 1320 dolaylarında Eskişehir'de öldüğü söylenir. Batı Anadolu'nun birkaç yöresinde 'Yunus Emre' adını taşıyan ve onunla ilgili görüldüğünden 'makam' adı verilen yer vardır. Yapılan araştırmalara göre şiiirlerinin toplandığı Divan ölümünden yetmiş yıl sonra düzenlenmiştir. Anadolu'da 'Yunus Emre' adını taşıyan ve Yunus Emre'den çok sonraları yaşamış başka şairlerin yapıtlarıyla karışan şiiirlerinin bir bölümü dil incelemeleri sonunda ayıklanmış, böylece 357 şiiirin onun olduğu konusunda görüş birliğine varılmıştır.

Gene Yunus Emre adını taşıyan ve başka şairlerin elinden çıktığı ileri sürülen 310 şiiir daha derlenmiştir. Onun dil, şiiir ve düşünce bakımından özgünlüğü ve etkisi, ilk düzenlenen Divan'daki şiiirleri nedeniyledir. Yunus Emre'nin şiiirinde, edebiyat tarihi bakımından, dil, düşünce, duygu ve yaratıcılık gibi dört önemli sorun sergilenir. Bu sorunlar bir görüş ve inanış bütünlüğü içinde ele alınır, insan konusunda odaklaştırılır. Şiiirde işlenen konular ise insan, Tanrı, Varlık Birliği, sevgi, yaşama sevinci, barış, evren, ölüm, yetkinlik, olgunluk, alçakgönüllülük, erdem, eliaçıklık gibi genellikle gerçek yaşamı ilgilendiren kavramlardır. O, bu kavramları, şiiirinin bütünlüğü içinde temel öge olarak

sergilemiştir. İnsan bir 'sevgi varlığı'dır, tin ile gövde gibi iki ayrı tözden kurulmuştur. Tin tanrısaldır, ölümsüzdür, gövdede kaldığı sürece geldiği özün ve yüce kaynağa, tanrısal evrene dönme özlemi içindedir. Gövde dağılır, kendini kuran öğelere ayrılır. İçinde insanın da bulunduğu tüm varlık evreni toprak, su, ateş ve yel gibi dört ilkedен kurulmuştur. Bu dört ilke yaratılmıştır, yaratıcı da Tanrı'dır. Tanrı, bu dört ilkeyi yarattıktan sonra, ayrı ayrı oranlarda birleştirerek varlık türlerinin oluşmasını sağlamıştır. İnsan sevgi yoluyla Tanrı'ya ulaşır, çünkü insanla Tanrı arasında özdeşlik vardır.

Ancak, insanın bu madde evreninde bulunması, tinin tanrısal kaynaktan uzak kalması bir ayrılıktır. Bu ayrılık insanı, yaşamı boyunca Tanrı'yı düşünme, ona özlem duyma olaylarıyla karşı karşıya getirmiştir. Gerçekte insan-Tanrı-evren üçlüsü birlik içindedir, var olan yalnız Tanrı'dır, türülük bir 'görünüştür. Çünkü Tanrı, kendi özü gereği, bütün varlık türlerini kapsar, her varlıkta yansır. Evreni kuran öğelerle insanın gövdesini oluşturan ilkeler özdeştir. Bu özdeşlik tanrısal tözün bütün varlık türlerinde, biçimlendirici bir öge olarak bulunmasından dolayıdır. Tanrısal tözün nesnel varlıklarda bulunması bir 'yansıma' niteliğindedir, çünkü Tanrı yarattığı nesnede yansıyınca 'oluş' gerçekleşir.

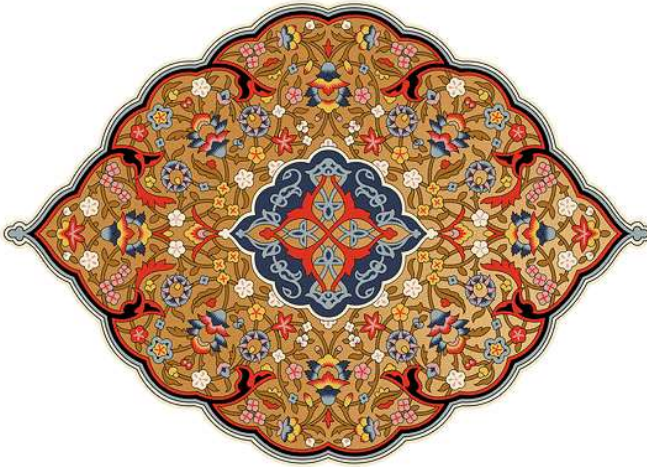
Sevgi insanda birleştirici, bütünleştirici bir eğilim niteliğindedir. Yunus Emre, sevgiyi Tanrı ve onun yarattığı tüm varlıklara karşı duyulan bir yakınlık, bir eğilim diye anlar. Sevginin ereği yüce Tanrı'ya ölümsüz olana kavuşmak, onun varlığında bütünlüğe ulaşmaktır. Tanrı insanla özdeş olduğundan kendini seven Tanrı'yı, Tanrı'yı seven kendini sever. Çünkü sevgi kendini başkasında, başkasını kendinde bulmaktır. Sevginin olmadığı yerde, öfke, kırgınlık, çözülme ve birbirinden kopukluk gibi olumsuz durumlar ortaya çıkar. Sevginin değerini yalnız seven bilir, sevmek de bir bilgelik, bir olgunluk işidir. Yeterince

aydınlanmamış, Tanrı ışığından yoksun kalmış bir gönülde sevginin yeri yoktur. Bütün varlık türlerini birbirine bağlayan, onları tanrısal evrene yönelten sevgidir. Sevgi bir çıkar aracı olmadığından seven karşılık beklemez. Dost kişi gerçek seven kimsedir (âşık). Dost başka bir anlamda da Tanrı'dır, kişinin gönlünde ışayan tözdür. Yunus Emre'de yaşamak tanrısal tözün bir yansıması olan evrende sevinç duymaktır. Çünkü, bütün varlık türlerinde Tanrı görünmektedir, bu nedenle severek, düşünerek yaşamayı bilen kimse her yerde Tanrı ile karşı karşıyadır.

Yaşamak belli nesnelere bağlanmak, yalnız gelip geçici varlıkları edinmek için çırpınmak değildir. Böyle bir yaşama biçimi kişiyi tanrısal tözden uzaklaştırdığı gibi yetkinlikten, bilgelikten de yoksun kılar. Yunus Emre'nin dilinde bilge kişinin adı 'eren'dir. Eren barış içinde yaşamayı, bütün insanları kardeş görmeyi, kendini sevmeyeni bile sevmeyi bilen kişidir. Onun gönlü yalnız sevgiyle, dostluk duygularıyla doludur. Evreni bir tanrısal görünüş alanı olarak bildiğinden, erenin evrene karşı da sevgisi, saygısı vardır. Erenin gözünde insan bir küçük evrendir, büyük evren ise tanrısal tözün kuşattığı sonsuz varlık alanıdır. Eren olma aşamasına ulaşmış kişide erdem, alçakgönüllülük, eli açıklık, yetkinlik, olgunluk bir bütünlük içinde bulunur. Ölüm tinin gövdeden ayrılıp tanrısal kaynağa dönmesiyle gerçekleşir. Bu nedenle ölüm tinle gövde arasında bir ayrılıktır. Gerçekte ölüm yoktur, tinin ölümsüzlüğe ulaşması, yüce kaynağa dönüşü vardır. Çünkü, bütün varlık türleri tanrısal tözün yansıması olduğundan, salt ölüm de söz konusu değildir. Ölümün bir başka anlamı da bilgidir, erdemden, yetkinlikten, sevgiden yoksun kalmaktır.

Yunus Emre'nin şiirinde Yeni-Platonculuk'tan kaynaklanan Tasavvuf öğretisinin bütün sorunları bulunur. Bunlara yeni bir çözüm getirmez, Yeni-Platonculuk'un yöntemine dayanarak yorumlar ileri sürer. Bu nedenle onun şiiri Yeni-Platonculuk'un

Türkçe açıklanışıdır. Yunus Emre'nin edebiyat tarihi bakımından, önemli bir yanı da Anadolu'da, Türkçe şiir dilinin öncüsü olması ve tasavvuf sorunlarını yalın, kolay anlaşılır bir dille söyleyişi nedeniyledir. Şiirlerinin ölçüsü, Türkçe'nin ses yapısına uymayan 'aruz' olmakla birlikte söyleyişi akıcı, sürükleyici bir nitelik taşır. Tasavvufun en güç anlaşılır kavramlarını, Türkçe'nin ses yapısına uygun biçimde dile getirir, şiirinde duygu ve düşünce birliğinden oluşan bir derinlik görülür. Yer yer yalın halk söyleyişine yaklaşan dilinde anlam-uyum bağlantısı bütüncül bir içerik taşır. Ona göre önemli olan bir sözü etkili biçimde söylemektir. Bu nedenle sözün boş bir kavram olmaması, bir varlık sorununu, bir düşünceyi dile getirmesi gerekir. İnsan ancak söz söyleme yetisiyle insandır, konuşan Tanrı durumundadır. Yunus Emre'de Türkçe, şiir dili olma yanında, düşünceyi içeren, açıklayan bir odak özelliği kazanmıştır.

Yunus Emre Eserleri

Yunus Emre'nin şiirlerinin toplandığı Divan'ı ve Risâletü'n-Nushiyye isimli bir mesnevisi vardır. Risâletü'n-Nushiyye ve Divan, birçok yazmada bir arada peşisıra kaydedilmiştir.

Risâletü'n-Nushiyye, mesnevi nazım biçiminde, baştaki kısım dışında aruzun mefâîlün mefâîlün feûlün vezniyle yazılmış tasavvufi bir nasihatnamedir. Giriş mahiyetindeki manzum kısımdan sonra küçük bir düzyazı bölüm yer alır. Bundan sonraki kısımlar manzumdur. Manzum kısımlar, farklı nüshalarda değişmekle birlikte, yaklaşık 600 beyittir. Eserde müridin kâmil insan olma yolundaki manevi yolculuğu anlatılır. Baştaki manzum kısımda insanın yaratılışı üzerinde durulmuştur. Mensur kısımda akıl ve bilgi konusu, iman ve onu elde etmenin yolları anlatılmış; sonraki manzum bölümlerde ruh ve akıl, kibir ve kanaat, öfke ve gazab, sabır, cimrilik ve hased, gıybet ve iftira konuları temsîlî hikayelerden de yararlanılarak anlatılmıştır. Yunus Emre, eserinin sonunda bitiş tarihini vermiştir.

Söze târîh yidi yüz yidi-y-idi

Yûnus cânı bu yolda fidî-y-idi

Buna göre Risâletü'n-Nushiyye h. 707/m.1307 tarihinde yazılmış olmaktadır.[1]

Yunus Emre'nin yüzyıllar boyunca Türk halkını etkileyen asıl eseri şiirleri ve bu şiirlerin toplandığı Divan'ıdır. Bu divanda yer alan şiirlerin pekçoğunda coşkun bir lirizmle Tanrı sevgisini dile getirmiştir. Yunus Emre, Anadolu'da Türk dilinin bir edebiyat dili haline yeni yeni yükselmeye başladığı bir dönemde şiirlerini söylemiştir. Kendisinden önce pek az olan Türkçe edebiyat

eserlerindeki kuru Türkçe onun dilinde coşkun, çağıl çağıl akan bir ırmağa dönüşmüş; o çağıltı asırlar boyunca Türkçe söyleyişin içinde duyulmuştur.

Yunus Emre'nin Divan'ının kendi eliyle yazıya geçirilmiş bir nüshasına sahip değiliz. En eski nüshalardan biri olduğu düşünülen yazmalardan biri Süleymaniye Kütüphanesi Fatih Bölümü 3889 numarada kayıtlı nüshadır (= F)[2]. Bir başka eski nüsha ise Almanya Marburg'da Staatsbibliothek Ms. Or. Oct. 2757 numarada kayıtlı nüshadır (= R). Sonraki nüshalarda ise bilhassa Âşık Yunus diye bilinen Bursa'da yaşamış bir başka Yunus'un ve başka Yunusların şiirleri, Yunus Emre'nin şiirlerine karışmış durumdadır. Bunlar dil ve üslûp özellikleriyle bir dereceye kadar bilinebilse de bütünüyle birbirinden ayırmak mümkün değildir. Kaldı ki, halk belleğinde bu Yunuslar birleşerek tek bir şahsiyet olmuş durumdadır.

Mustafa Tatçı, önemli nüshaları karşılaştırarak yayımlamıştır.[3]

[1]Risaletü'n-Nushiyye'nin tenkitli ve açıklamalı yayımı için bk. Umay Günay - Osman Horata, Yunus Emre : Risâletü'n-Nushiyye, Ankara 1994; Mustafa Tatçı, Yûnus Emre Dîvânı, Risâletü'n-Nushiyye (Tenkitli Metin) III, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., İstanbul 1997.

[2]Bu nüshanın baş tarafında Risaletü'n-Nushiyye yer alır (1b-54a). Divan ise 54b-210a yaprakları arasındadır. Tıpkı basımı, Yunus Emre Divanı, Tıpkıbasım (Ankara 1991) adıyla Kültür Bakanlığı tarafından yayımlanmıştır.

[3]Mustafa Tatçı, Yunus Emre Divanı : Tenkitli Metin, Ankara 1990.

Şiirleri

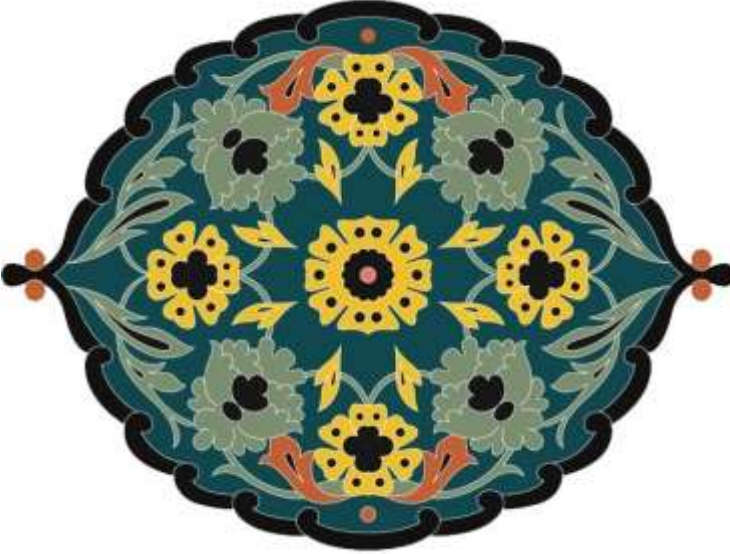
Acep Bu Benim Halim

Acep bu benim canım, azat ola mı ya Rab
Yoksa yedi Tamu'da yana kala mı ya Rab
Acep bu benim halim, yer altında ahvalim
Varıp yatacak yerim, akrep dola mı ya Rab
Can hulkuma geldikte, Azrail'i gördükte
Ya canımı aldıkta, asan ola mı ya Rab
Dar oldu bana düzler, gice ile gündüzler
Dünyaya bakan gözler, didar göre mi ya Rab
Allah olucak Kadı, bizden ola mı razı
Görüp Habib'in bizi, şef'i ola mı ya Rab
Yunus kabre vardıkta, Münker Nekir geldikte
Bize sual ettikte, dilim döne mi ya Rab

Acep N'ola benim Halim

Bir korku düştü canıma, acep n'ola benim halim
Derman olmaz ise bana, acep n'ola benim halim
Canım tenimden üzüle, gitmek yararı düzüle
Bu suret nakşı bozula, acep n'ola benim halim
Dünya donların soyucak, yuyucu tenim yuyucak
İletip kabre koyucak, acep n'ola benim halim
Eller gidip ben kalıcak, sinde yalnız olucak
Münkerle Nekir gelicek, acep n'ola benim halim
Ne ayak tuta, ne elim, ne aklım kala, ne bilim
Cevap vermez ise dilim, acep n'ola benim halim
Mezardan duru gelicek, hak terazi kurulacak
Amelimiz görülecek, acep n'ola benim halim
Miskin Yunus eydür sözü, kan yaş ile dolu gözü
Dergahına tutar yüzü, acep n'ola benim halim
Allah
Aşkın odu çiğgerimi, yaka geldi, yaka gider
Garip başım bu sevdayı, çeke geldi çeke gider
Kar etti firak canıma, aşık oldum ol Sultana
Aşk zencirin dost boynuna, taka geldi, taka gider

Sadıklar durur sözüne, gayrı görünmez gözüne
Bu gözlerim Dost yüzüne, baka geldi, baka gider
Arada olmasın naşı, onulmaz bağrımın başı
Gözlerimin kanlı yaşı, aka geldi, aka gider
Bülbül eder ah ü figan, hasretle yandı bu can
Benim gönülcüğüm ey can, çıka geldi, çıka gider
Yunus söyler bu sözleri, efgan eder bülbülleri
Dost bağçesinde gülleri, koka geldi, koka gider

Allah Sana Sundum Elim

Sensin kerim, sensin rahim, Allah sana sundum elim
Senden artık yoktur emin, Allah sana sundum elim
Ecel geldi vade erdi, bu ömrüm kadehi doldu
Kimdir ki içmeden kaldı, Allah sana sundum elim
Gözlerim göğe süzüldü, canım göğüsten üzüldü
Dilim tetiği bozuldu, Allah sana sundum elim
Üş biçildi kefen donum, Hazret'e yönelttim yönüm
Acep nice ola halim, Allah sana sundum elim
Urdular suyum ıladı, kavim kardeş cümle geldi
Esen kalsın kavim kardeş, Allah sana sundum elim
Geldi salacam sarılır, dört yana sala verilir
El namazıma derilir, Allah sana sundum elim
Salacamı getirdiler, makberime yetirdiler
Halka olup oturdular, Allah sana sundum elim
Çün cenazeden şeştiler, üstüme toprak saçtılar
Hep koyubeni kaçtılar, Allah sana sundum elim
Yedi Tamu, sekiz Uçmak, her birinin vardır yolu
Her bir yolda yüzbin çarşı, Allah sana sundum elim
Geldi Münker ile Nekir, her birisi sordu bir dil

İlahi Sen cevap vergil, Allah sana sundum elim
Görün acep oldu zaman, gönülden eyleniz figan
Ölür çün anadan doğan, Allah sana sundum elim
Yunus tap uzat bu sözü, Allahına dutgıl yüzü
Didardan ayırma bizi, Allah sana sundum elim

Andan Ayrı Buçuk Saat

Cümle alem terkin uram, ben Dost terkin urımazam
Andan ayrı buçuk saat, ben ansızın durumazam
Andan ayrı dirliğim, dirlik değildir benim
Koyam ol dirgüre beni, bu ölü dirgürimezem
Huri gelip eydür ise, gönlün bana vergil deyu
Dost'tan artık kimseye, ben gönlümü verimezem
Dost deyu geçti ömrüm, başarmadım Dost kulluğun
Koyam ol başara beni, ben hiç iş başarımazam
Bir gezden ol oldum, dahi benden ümit yoktur bana
Ben ol isem pes ol kani, bu sırra erimezem
Değmeler eydür Yunus'a, katlan bu gün yarın deyu
Ceht edüben bu günümü, yarına irgürimezem

Anlamadan Eyledik

Dilsizler haberini, kulaksız dinleyesi
Dilsiz kulaksız sözün, can gerek anlayası
Dinlemeden anladık, anlamadan eyledik
Gerçek erin bu yolda, yokluktur sermayesi
Biz sevdik aşık olduk, sevildik maşuk olduk
Her dem yeni dirlikte, sizden kim usanası
Yetmiş iki dil saçtı, araya sınır düştü
Evvel bakışı biz baktık, yermedik am-ü hası
Miskin Yunus ol veli, yerde gökte dopdolu
Her taş altında gizli, bin İmran oğlu Musi

Aşık Canı Ölmeye

Ol can kaçan ölüser, Sen ana can olasin
Ölmüş gönül dirile, andaki Sen olasin
Ölmeği dirlik ola, ölmesiz dirlik bula
Ölmüş gönül dirile, andaki Sen olasin
Sen olduğun gönüller, her dem canın yeniler
Güç olmaz ol divanda, hakimi Sen olasin
Can bedenden uçucak, menziline göçücek
Ol cihana geçicek, göze ayan olasin
Tozunu yel almaya, bir zerre ırılmıya
Aşık canı ölmeye, maşuku Sen olasin
Yunus sen aşık isen, aşka muvafık isen
Korkma ulaşık isen, ne olursan olasin

Aşık Kişi

Din ü millet sorar isen, aşıklara din ne hacet
Aşık kişi harap olur;bilmez ne din, ne diyanet
Aşıkların gönlü, gözü, maşuk depe gitmiş olur
Ayrık surette ne kalır, nice kılisar zühd ü taat
Taata kılan Uçmak için, din Tamu için
Ol ikiden fariğ olur, neye benzer bu işaret
Her kim Dost sever ise, Dosttan yana gitmek gerek
İşi gücü Dost olucak, cümle işten olur azat
Anın gibi Maşukanın haberin kim getirir
Cebrail mürsel sığmaz, şöyle olundu işaret
Soru hesap olmayı sar dünya ahiret koyana
Münker ü Nekir ne sorar, terk olucak cümle murat
Havf ü reca gelmez anda, varlık yokluk bırakana
İlm ü amel sığmaz anda, ne terazi ne sırat
Ol kıyamet bazarında, her kula başı kaygısı
Yunus sen aşıklar ile hiç görmeyesin kıyamet

Aşıma Zehr-i Katil Katmışım Ben

Bu ömrüm yok yere harc etmişim ben
Canım gör nice oda atmışım ben
Kimse kimesneye etmemiş ola
Anı kim kendime ben etmişim ben
Amelim rahtını, derdim götürdüm
Kamu assım, ziyana satmışım ben
Cihanda bir sınık saksıdan ötrü
Güherlerim ziyana satmışım ben
Amelim her ne ki varsa riyadır
Acep ihlası ne unutmuşum ben
Giceye eresini kimse bilmez
Tul-i emel başın uzatmışım ben
Dügeli ömrümü, harcına sürdüm
Ziyandan bellidir, ne utmuşum ben
Aguya bal deyu parmak uzattım
Aşıma zehr-i katil katmışım ben
Biçare Yunus'un çoktur günahı
Hakkın dergahına yüz tutmuşum ben

Aşk Bezirganı

Aşk bezirganı, sermaye canı
Bahadır gördüm, cana kıyanı
Zehi bahadır can terkin urur
Kılıç mı keser himmet giyeni
Kamusun bir gör, kemterin er gör
Alu görmegil, palas giyeni
Tez çıkarırlar fevkal'ulaya
Bin İsa gibi dünya yakanı
Tez indirirler tahtesseraya
Bir Karun gibi dünya kovanı
Aşık olanın nişanı vardır
Melamet olur belli beyanı
Zühdüm var deyu ta'n eylemegil
Merdut ederler mağrur olanı
İlmim var deyu mağrur olmagil
Hak kabul etti kefen soyanı
Atlası kodu, abalar geydi
İbrahim Ethem Sırdan duyandı

Çün Mansur gördü, Ol benem dedi
Od'a yaktılar, işittik anı
Od'a yandırdın, külün savurdun
Öyle mi gerek Seni seveni
Zinhar ey Yunus, gördüm demegil
Od'a yakarlar gördüm deyen

Aşk Gelicek Cümle Eksikler Biter

N'olur ise ko ki olsun n'olusar
Tek gönül Mevlayı bulsun n'olusar
Aşk denizi gene taşmış kan akar
Aşık-ı biçare dalsın n'olusar
Bu denize düşen ölür dediler
Ölür ise ko ki ölsün n'olusar
Aşk gelicek cümle eksikler biter
Bitmez ise ko ki kalsın n'olusar
Akıbet şol göze toprak dolusar
Bir gün öndün, ko ki dolsun n'olusar
Dünyanın mansıplariyle izzetin
Yunus kodu alan alsın n'olusar

Aşkın İle Mest Olalı

Aşkın şarabın içeli kandalığım bilmezem
Şöyle yavu kıldım beni, isteyuben bulamazam
Derya-vü umman olmuşam, gevherlere kan olmuşam
Hüsnünde hayran olmuşam, kendüzüme gelimezem
Zatına yol bulamadım, senden nişan alımadım
Çünkü seni bilemedim, kulluğunu kılımazam
Yoluna basaldan kadem, varlığımı kıldım adem
Gözden ırılma sen bir dem ki sensiz ben olumazam
Adın dolalı ellere, senden nişan alımazam
Aşkın ile mest olalı, Cennet'lere kalımazam
Benim urup bünyadımı, Yunus yazaldan adıımı
Kestim kamudan umudü, aşkından ayrılmazam

Aşkına Düşen Kişi

Dost Senin aşkın oku, key katı taştan geçer
Aşkına düşen kişi, can ile baştan geçer
Dün ü gün zar olur, aşkın ile yar olur
Derd-i seri Sen olsan, düğeli işten geçer
Ariflere bu dünya hayal ü düş gibidir
Kendini Sana veren hayal ü düşten geçer
Başında akı olan, ücretle amel kılmaz
Hurilere aldanmaz, göz ile kaştan geçer
Bu dünyanın sevgisi, ağulu aşā benzer
Sonunu sayan kişi, ağulu aştan geçer
Gerçek aşık ol ola, can vermiye ol ive
Dost ile bazar için, nice bin baştan geçer
Miskin Yunus ol Dostu, hakikat seven kişi
Uzlet ihtiyar eder, yad-ü biliştan geçer

Aşkına Muhammed'in

Hak yarattı alemi, aşkına Muhammed'in
Ay ü günü yarattı, şevkine Muhammed'in
Ol! dedi oldu alem, yazıldı levh ü kalem
Okundu hatm-i kelam, şanına Muhammed'in
Hep Erenler geldiler, dergaha yüz sürdüler
Zikr-i tevhit ettiler, nuruna Muhammed'in
Veysel Karani kazandı, ahır yine özendi
Sekiz Uçmak bezendi, aşkına Muhammed'in
Ferişteler geldiler, saf saf olup durdular
Beş vakt namaz kıldılar, aşkına Muhammed'in
Havada uçan kuşlar, yaşarıp dağ ü taşlar
Yemiş verir ağaçlar, aşkına Muhammed'in
İmansızlar geldiler, andan iman aldılar
Beş vakt namaz kıldılar, aşkına Muhammed'in
Yunus kim ede methi, över Kur'an ayeti
An! vergil salavatı, aşkına Muhammed'in

Ayruk Geri Gelmeysin

Yok yere geçirdim günü, ah nideyim ömrüm seni
Geldin geçtin bilmedim, ah nideyim ömrüm seni
Seni bahaya almadım, anın çün kadrin bilmedim
Sana vefadar olmadım, ah nideyim ömrüm seni
Ömrüm ipi üzüleser, suret nakşı bozulasar
Hayrım şerrim yazılasar, ah nideyim ömrüm seni
Ayruk geri gelmeysin, gelip beni bulmayasın
Bu devranı sürmeysin, ah nideyim ömrüm seni
İşte koyup gidisersin, beni garip edisersin
Kara yere girisersin, ah nideyim ömrüm seni
Hani seninle olduğum, şad olubeni güldüğüm
Ya son ucu yad olduğum, ah nideyim ömrüm seni
Miskin Yunus gidisersin, acep sefer edisersin
Ettiklerin bulusarsın, ah nideyim ömrüm seni

Bana Bu Ten Gerekmez

Bana bu ten gerekmez can gerektir
Ol baki Cennet'e iman gerektir
Zehi mürşit ki bizi Hakk'a iltür
Aşık canı ana kurban gerektir
Bular hot geçti Uçmak arzusundan
Didar göstermeye Sultan gerektir
N'iderim Uçmağı yahut huriyi
Bana dergahına seyran gerektir
Eğer Muhammed'e ümmet olursan
Dilinde zikr ile Kur'an gerektir
Namaz ü vird ü tesbih, zikr ü Kur'an
İnayet bunlara Hak'tan gerektir
Hakikat şerbetin içen aşıklar
Başı açık, teni uryan gerektir
Aşık Yunus bu sırrı anlayanın
Ciğeri büryan, gözü giryan gerektir

Bana Seni Gerek Seni

Aşkın aldı benden beni, bana seni gerek seni
Ben yanarım dün ü günü, bana seni gerek seni
Ne varlığa sevinirim, ne yokluğa yerinirim
Aşkın ile avunurum, bana seni gerek seni
Aşkın aşıkları öldürür, aşk denizine daldırır
Tecelli ile doldurur, bana seni gerek seni
Aşkın şarabından içem, Mecnun olup dağa düşem
Sensin dün ü gün endişem, bana seni gerek seni
Sofilere sohbet gerek, Ahilere Ahret gerek
Mecnunlara Leyli gerek, bana seni gerek seni
Eğer beni öldüreler, külüm göke savuralar
Toprağım anda çağıra, bana seni gerek seni
Cennet Cennet dedikleri birkaç köşkle birkaç huri
İsteyene ver sen anı, bana seni gerek seni
Yunus'dürür benim adım, gün geçtikçe artar odum
İki cihanda maksudum, bana seni gerek seni

Baştan Ayağa Yareyim

Ben Dost ile dost olmuşam, kimseler dost olmaz bana
Münkirler bakar gülüşür, selam dahi vermez bana
Ben Dost ile dost olayım, canımı feda kılayım
Ölmezden öndün öleyim, dünya baki kalmaz bana
Terkeyledim kamu işi, Hak yoluna kodum başı
Dost yüzünü göriceğiz, sabr ü karar olmaz bana
Kimseler bilmez halimi, aşk odu yaktı canımı
Seçmezem soldan sağımı, namüs ü ar olmaz bana
Ben bir aşık-ı bi çareyim, baştan ayağa yareyim
Ben bir deli divaneyim, aklım da yar olmaz bana
Sanırlar beni deliyim, Dost bağçesi bülbülüyum
Mevlanın kemter kuluyum, kimse baha saymaz bana
Bülbül oluben öterim, Dost bağçesinde biterim
Gül alırım, gül satarım, bağ-ban olmaz bana
Ey biçare Yunus senin, aşk oduna yandı canın
Yana yana Dost'a giderin, perde hicap olmaz bana

Be Dedirmeğil Bana

Ben bu il'e garip geldim, ben bu il'den bezerim
Bu tutsaklık tuzağın, demi geldi üzerim
Çünkü ben bunda geldim, ben anı bunda buldum
Mansur'em dare geldim, üş kül oldum tozarım
Dört kitabın okudum, tahsil ettim bitirdim
Ne hacet kim, karayı ak üstüne yazarım
Dört kitabın manisi, bellidir bir elifte
Be dedirmeğil bana, ben bu yolda azarım
Yetmiş iki millete suçum budur hak dedim
Korku hiyanetedir ya ben niçin kızarım
Şeriat oğlanları niçin yol keser bana
Hakikat deryasında bahri oldum yüzerim
Dost bana gelsin demiş, benim kaydımı yemiş
Ben yüzüm karasından teberrükler düzerim
Yunus bu kuş dilidir, bunu Süleyman bilir
Gerçek aşık bu yolda, ne duyduğun sezerim

Ben Gelmedim Dava İçin

Benim bunda kararım yok, ben bunda gitmeğe geldim
Bezirganem metaim çok, alana satmağa geldim
Ben gelmedim dava için, benim işim sevi için
Dost'un evi gönüllerdir, gönüller yapmağa geldim
Dost esrügü deliliğim, aşıklar bilim neliğim
Denşürüben ikiliğim, birliğe bitmeğe geldim
Ol hocamdır ben kuluyum, Dost bağçesi bülbülüyüm
Ol hocamın bağçesine, şad olup ötmeğe geldim
Bunda biliş olan canlar, anda bilişirlermiş
Bilişüben Hocamla, halim arzetmeğe geldim
Yunus Emre aşık olmuş, Maşuka derdinden ölmüş
Gerçek erin kapısında, canım arz etmeğe geldim

Bencileyin Gülmedik Baş

Yürü fani dünya, sana gelende gülmüş var mıdır
Bencileyin gözü yaşlı, ağlayu kalmış var mıdır
Söylerim bilmezem sözüm, yürürüm görmezem özüm
Bir oldu gecem gündüzüm, hiç böyle olmuş var mıdır
Benim baştan yüreğim baş, göz yumuldu çekildi kaş
Bencileyin gülmedik baş, cihana gelmiş var mıdır
Döğdüm başım taşlar ile, kan akıttım yaşlar ile
Yarenler kardeşler ile, candan ayrılmış var mıdır
Ahır halkla helallaşıp, her biriyle esenleşip
Bencileyin aklı şaşıp, ağlayu kalmış var mıdır
Bunca zamanlar bilişip, ahır dönüp ayrılışip
Böyle bir dertlere düşüp, odlara yanmış var mıdır
Kanda yürüsem inlerim, hiç sesin gelmez dinlerim
Gelesin deyu gözlerim, gidende gelmiş var mıdır
Bu söylediğim sözleri, dertliler için söylerim
Acep bu benim sözümden, haberim almış var mıdır
A dostlar esenleşelim, tuz ekmek helallaşalım
Ta ölünce ağlaşalım, ağlayıp gülmüş var mıdır
Ağlayıp bulmadım çare, çok yalvardum Peygambere
Yunus gibi yüzü kare, cihana gelmiş var mıdır

Beni İrşat Eden

Ağla gözüm ağla, gülmezem ayruk
Gönül dosta gider, gelmezem ayruk
Ne gam bunda bana, bin gez ölürsem
Anda ölüm olmaz, ölmezem ayruk
Yansın canım, yansın aşkın oduna
Aksın kanlı yaşım aksın, silmezem ayruk
Göyündüm aşk ile, ta kül olunca
Boyandım rengine, solmazam ayruk
Beni irşat eden mürşid-i kamil
Yeter, bir el almazam ayruk
Varlığım yokluğa denişmişem ben,
Bugün, cana, başa kalmazam ayruk
Fenadan bekaya göç eyler olduk
Yüneldim şol yola, dönmezem ayruk
Muhabbet bahrinin gavvası oldum,
Gerekmez, Ceyhuna dalmazam ayruk
Dilerim fazlından ayırmayasın
Hocam, senden özge sevmezem ayruk
Söyler aşık dilinden bunları Yunus
Eğer aşık isem, ölmezem ayruk

Beslerdim Bu Nazik Teni

Dosttan haber geldi bana, durayım anda varayım
Müjdeleyene canımı vereyim anda varayım
Şol bir iki arşın bezin, ne yeni var, ne yakası
Kefen edininip eğnime, sarayım anda varayım
Can alıcı hot geliser, emaneti ver deyiser
Ben emaneti issine vereyim anda varayım
Yazuğum çok, günah öküş yürürüm bu dünyada hoş
Ettiklerimin hesabın, vereyim anda varayım
Beslerdim bu nazik teni, terk etmeyem derdim anı
Kara toprağa ben anı, karayım anda varayım
Canım gitti üş ben kaldım, naçar oldum yola girdim
Düşmanlarım şad olduğun, göreyim anda varayım
Üş bu ömür harmanını, derdim devşirdim ben anı
Yunus eydür bu harmanı, yele vereyim anda varayım

Bildiklerim Unutmuşum

Ey yarenler tınman bana, ben gene n'oldum bilmezem
İlm ü amel sorman bana, divane oldum bilmezem
Ayruksı nesne tutmuşam, bildiklerim unutmuşam
Canımı aşka atmışam, anda ne buldum bilmezem
Aklım yavu vardı benim, dağıldı fikrim kamusu
Boşaldım üş doldum veli, ne ile doldum bilmezem
Aşkım beni yakıpdürür, gönlüm Dosta akıpdürür
Devşirimezem ben beni, dembeste kaldım bilmezem
Ben aşksızın olumazam, aşk olucak ben olumazam
Aşktır canımın hasılı, aşka kul oldum bilmezem
Sen beni şeyh oldu deyu, benden nasihat isteme
Ben sanırım ki bilirem, üş şimdi bildim ki bilmezem
Aşık Yunus sen canını, Dost yoluna eyle feda
Bu şeyh ile buldum Hakkı, ben gayrı nesne bilmezem

Bir Ben Vardır Bende

Severim ben Seni candan içeru
Yolum vardır bu erkandan içeru
Şeriat, tarikat yoldur varana
Hakikat meyvası andan içeru
Dinin terk edenin küfürdür işi
Ol ne küfürdür, imandan içeru
Beni bende demen, ben de değilim
Bir ben vardır bende, benden içeru
Beni benden alana ermez elim
Kim kadem basa Sultandan içeru
Süleyman kuş dilin bilir dediler
Süleyman var, Süleyman'dan içeru
Tecelliden nasip erdi kimine
Kiminin maksudu bundan içeru
Senin aşkın beni benden alıptır
Ne şirin dert bu, dermandan içeru
Miskin Yunus, gözü tuş oldu Sana
Kapıda bir kuldur, Sultandan içeru

Bir Dem Gelir

Hak bir gönül verdi bana, ha! demeden hayran olur
Bir dem gelir şadan olur, bir dem gelir giryan olur
Bir dem sanasın kış gibi, şol zemheri olmuş gibi
Bir dem beşaretten doğar, hoş bağ ile büstan olur
Bir dem gelir söyleyemez, bir sözü şerh eyleyemez
Bir dem dilinden dür döker, dertlilere derman olur
Bir dem div olur ya peri, viraneler olur yeri
Bir dem uçar Belkıs ile, sultan-ı ins ü can olur
Bir dem varır mescidlere, yüz sürer anda yerlere
Bir dem varır deyre girer, İncil okur ruhban olur
Bir dem gelir İsa gibi, ölmüşleri diri kılur
Bir dem girer kibr evine, Fir'avn ile Haman olur
Bir dem döner Cebraile, rahmet saçar her mahfile
Bir dem gelir gümrah olur, miskin Yunus hayran olur

Bir Gün

Bir gün ol Hazret'e karşı varam ağlayu ağlayu
Azraile hem canımı verem ağlayu ağlayu
Çün Azrail ala canım, geçe benim ömrüm günüm
Kefen ola cümle donum, geyem ağlayu ağlayu
Ben yürürem yana yana, gözüm yaşı döne kana
Bir gün şol karanlık sine, girem ağlayu ağlayu
Mühür uralar dilime, zincir uralar koluma
Amel defterim elime, alam ağlayu ağlayu
Aşık Yunus'un budur işi, yoluna fedadır başı
İman et bize yoldaşı, deyem ağlayu ağlayu

Bir İle Bir Ol

Bu sırrı ne bilsin usanlar, uyalar
Ne varsın bu yola azıksız yayalar
N'olaydı ben onu görsem bu göz ile
Ne doysun bu gözler, doymaz kayalar
Aşıklar elinde, diken yok gülünde
Cevher çok gölünde dalanlar bulalar
Geliniz varalım, Yusuf'u görelim
Yüzünün nurundan, bin açlar doyalalar
Yunus sen bir olgil, bir ile bir olgil
Bir olan aşıklar, bu sırdan duyalalar

Bir Kez Gönül Yıktın İse

Bir gez gönül yıktın ise, kıldığın namaz değil
Yetmiş iki millet dahi, elin yüzün yumaz değil
Bir gönül yaptın ise, er eteğin tuttun ise
Bir gez hayr ettin ise, birine bin az değil
Erden sana nazar ola, için dışın nur ola
Beli kurtulmuştan ola, şol kişi kim gammaz değil
Er odur alçak dura, ayak odur yola vara
Göz odur ki Hakk'ı göre, gündüz gören göz değil
Yunus Emre'm sözün satar, söze bal ü yağ katar
Altmış bin sarrafa satar, yükü gevherdir koz değil

Bir Sakiden İçtim Şarap

Bir sakiden içtim şarap, Arştan yüca meyhanesi
Ol sakinin mestleriyiz, canlar anın peymanesi
Bir meclistir meclisimiz, anda ciğer kebab olur
Bir şem'dir bunda yanar, güneş anın pervanesi
Aşk oduna yananların, külli vücudu nur olur
Ol od bu oda benzemez, hiç belirmez zebanesi
Andaki mest olanların, olur Enelhak sözleri
Hallac-ı Mansur gibidir en kemine divanesi
Ol meclisin bekrileri, ol şah Ethem gibidir
Yüzbin olur her köşede, Belh şehrinin viranesi
Ey sat hezaran Bayezıt, anda muganniler çalar
Ütrük nefsek teal olur, ol çalgının teranesi
Yunus bu cezbe sözlerin cahillere söylemegil
Bilmez misin cahillerin nice geçer zemanesi

Bırak İkiligi

Sen sende iken menzil alınmaz
Bahri olmadan gevher bulunmaz
Er açtı yolu ayan eyledi
Tolun ay doğdu, hergiz tolunmaz
Er manasından, almayan cahil
Taştandır bağı hergiz delinmez
Er urdu yare, zahmi belirmez
Var! Bu yareme, merhem bulunmaz
Mağripten maşrik erin gözüne
Ayan görüne perde olunmaz
Ko ikiligi, gel birliğe yet
Bir olan canlar ayrı dölenmez
Yunus, ver canını hak yoluna
Can vermeyince canan bulunmaz

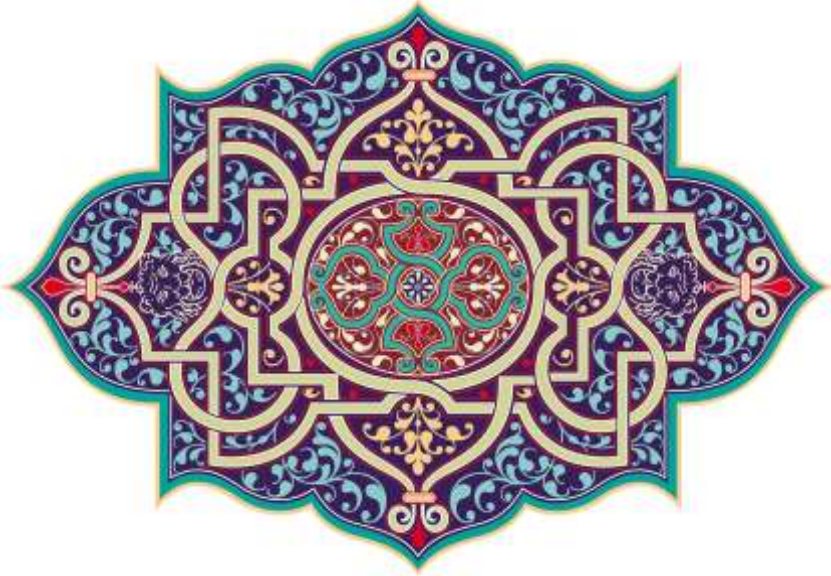
Bu Bıraktığın Irak Nedir

Vuslat eri oldun ise, bu dert ile firak nedir
Dostu yakın görün ise, bu baktığın irak nedir
Vuslat eri olan kişi, gerek varlıktan el yuya
Ey bu yola giden kişi, bir görelim durak nedir
Vuslat eri oldun ise, göz hicabın bildin ise
Dostu ayan gördün ise, bu varlığı bırak, nedir
İlim hot göz hicabıdır, dünya ahiret hesabıdır
Kitap hot aşk kitabıdır, bu okunan verak nedir
Zinhar gözünü aç gör, nefis duzahın seçe gör
Dost menziline geçe gör, andan yeğrek durak nedir
Eydirsin kim gözüm görür, dava, manaya erür
Gündüzün gün şule verir, gece yanan çırağ nedir
Yunus der; aşikare nihan, Hak doludur iki cihan
Gelsin beru Dosta giden, hur ü kusur Burak nedir

Bu Ne Acayip Uğru

İstedigimi buldum, aşikare can içinde
Taşra isteyen kendi pinhan içinde
Kadimdir hiç ırılmaz, ansız kimse dirilmez
Adım adım yer ölçer, hükmü revan içinde
Tutun deyu çağırır, uğru dahi çağırır
Bu ne acayip uğru, bu çağıran içinde
Siyaset meydanında, galebe eden, bakan ol
Siyaset kendi olmuş, girmiş meydan içinde
Takmış kudret kılıcın, çalmış nefsin boynuna
Nefsini tepelemiş elleri kan içinde
Sayru olmuş iniler, Kur'an ünün diniler
Kur'an okuyan kendi, kendi Kur'an içinde
Bu tılsımı bağlayan, cümle dilde söyleyen
Yere, göke sığmayan, girmiş gönül içinde
Yüce yüce aşk düzer, kenduzin anda bezer
Gör nice cevlan ider hırka kaftan içinde
Türlü türlü imaret, köşk ü saray yapan ol
Kara nikap tutunmuş girmiş külhan içinde
Baştan ayağa değin, cümle hükm eden oldur

Hak'tan ayru ne vardır, kalma güman içinde
Birsen birliğe gel bak, ikiyi elden bırak
Bütün mana bulasın, sıdk ü iman içinde
Oruç, namaz, gusl ü hac hicabdır aşıklara
Aşık andan münezze, hastır insan içinde
Girdim gönül bahrine, daldım anın ka'rına
Seyr ederken iz buldum, baktım bu can içinde
Bu izimi izledim, sağım solum gözledim
Çok acayıpler gördüm, yoktur cihan içinde
Yunus senin sözlerin, manadır bilenlere
Söyleniser sözlerin, devr ü zaman içinde

Bunca varlık Var İken

Kemdürür yoksulluktan nicelerin varlığı
Bunca varlık iken, gitmez gönül darlığı
Batmış dünya malına, bakmaz ölüm haline
Ermiş Karun malına, zehi iş düşvarlığı
Bu dünya kime kaldı, kimi berduhar kıldı
Süleyman'a olmadı, anın berhurdarlığı
Süleyman zembil ördü, kendi emeğin yerdı
Anınla buldular anlar Peygamberliği
Gel imdi Miskin Yunus, nen var Hakk'ka harc eyle
Gördün elinden gider, bu dünyanın varlığı

Cana Kıyan Gelsin

Bugün sohbet bizim oldu, bize bizim diyen gelsin
Bu aşk zehrin seve seve içübeni kanan gelsin
Bugün meydan-ı aşk içre, çağırıp bir ün eyledim
Müezzinlik bizim oldu, imam olduk uyan gelsin
Kanaat hırkasın geydim, selamet başını çektim
Melamet gömleğin biçtim, arif olup giyen gelsin
Bu ummanda delim gevher; eğerçi var, ele girmez
Bahası candır alınmaz, bugün cana kıyan gelsin
İşit derviş bu sözümü, ne etmişem kendüzümü
Hiçe satmışam özümü, bu cefaya doyan gelsin
Suret nakşın yumak ile, gönül milki temiz olmaz
Akıp rahmet suyu çağlar, gönül çirkin yuyan gelsin
Yunus Emre anı görmüş, eline bir divan almış
Alimler okuyamamış, bu manadan duyan gelsin

Canı Yağmaya Verdik

Niderüz biz hayat suyun, canı yağmaya verdik
Cevherleri sarraflara, madeni yağmaya verdik
Benim ol bezirgan kim, hiçbir assı gözetmedim
Çünkü assıdan da geçtik, ziyanı yağmaya verdik
Bu yolun arifleri geçirmezler her metaı
Biz şöyle uryan gideriz, cihanı yağmaya verdik
Küfür ile iman dahi, hicap imiş bu yolda
Safalaştık küfürle, imanı yağmaya verdik
Senlik benlik olucağız, iş ikilikte kalır
Çıktık ikilik evinden, sen beni yağmaya verdik
Bu bizim pazarımızda, yokluk olur müşteri
Geçtik bitmez sağınçtan, zamanı yağmaya verdik
Payanlı devr ü zaman, nice anlasın Yunus'u
Payansız devre erdik, devranı yağmaya verdik

Canlar Canını Buldum

Canlar canını buldum, bu canım yağma olsun
Assın ziyandan geçtim, dükkanım yağma olsun
Ben benliğimden geçtim, gözüm hicabın açtım
Dost vaslına eriştim, gümanım yağma olsun
İkilikten usandım, birlik hanına kandım
Derd-i şarabın içtim, dermanım yağma olsun
Varlık çün sefer kıldı, Dost andan bize geldi
Viran gönül hurd oldu, cihanım yağma olsun
Geçtim bitmez sağınçtan, usandım yaz ü kıştan
Bostanlar başın buldum, bostanım yağma olsun
Yunus ne hoş demişsin, bal ü şeker yemişsin
Ballar balını buldum, kovanım yağma olsun

Canlar Feda

Canlar feda olsun sana, bu can kaygısı değil
Sen can gerek bana, cihan kaygısı değil
Sen bir gani sultansın, canlar içinde cansın
Çün ayan gördüm Seni, pinhan kaygısı değil
Aşkın oku demiri, dokunur yüreğime
Aşk için ben öleyim, demir kaygısı değil
Durduğum yer Tur ola, baktığım didar ola
Ne hacet Musa bana, sen ben kaygısı değil
Bu Yunus'u andılar, kervan göçtü dediler
Ben uyuyup kalmışım, kervan kaygısı değil

Cennetten İleri

Sensiz yola girer isem, çarem yok adım atmağa
Gövdemde kuvvetim Sensin, başım götürüp gitmeğe
Gönlüm, canım, aklım, bilim, Seninle karar eder
Can kanadı sevi gerek, uçuben Dost'a gitmeğe
Kendiliğinden geçeni, doğan eder Maşuk anı
Ördeğe, kekliğe salar, süre, irüben tutmağa
Bin Hamza'ca kuvvet vermiş, kadir Çalap aşk erine
Dağları yolundan ırar, kast eder Dost'a gitmeğe
Yüz bin Ferhat, külüng almış kazar dağlar temelini
Kayalar kesip yol eder, ab-hayat akıtmağa
Ab-ı hayatın çesmesi, aşıkların visalidir
Kadehi dolu yürütür, susamışları yakmağa
Aşık mı derim ben ana, Tanrı'nın Uçmağın seve
Uçmak hot bit tuzaktır, eblehler canın tutmağa
Aşık olan miskin olur, hak yoluna teslim olur
Her ne dersen boyun tutar, çare yok gönül yıkmağa
Hakk'ın gerçek aşıkları, istemezler Cennet'leri
Cennet'ten ileri gider, ol makamın tutmağa
Bildik gelenler geçtiler, gördük konanlar göçtüler

Aşk şarabın içen canlar, uymaz göçmeğe, konmağa
Tutulmadı Yunus canı, geçti Tamu'dan, Uçmak'tan
Yola düşüp Dost'a gider, ol aslına uyakmağa

Çıktım Erik Dalına

Çıktım erik dalına, anda yedim üzümü
Bostan issi kakıyup, der ne yersin kozumu
Kerpiç koydum kazana, poyraz ile kaynattım
Nedir deyip sorana, bandım verdim özünü
İplik verdim çulhaya, sarıp yumak etmemiş
Becit becit ısmarlar, gelsin alsın bezini
Bir serçenin kanadın, kırk kağniya yüklettim
Kırk çift dahi çekmedi, şöyle kaldı yazılı
Bir sinek bir kartalı, salladı vurdu yere
Yalan değil gerçektir, ben de gördüm tozunu
Bir küt ile güreştim, elsiz ayağım aldı
Güreşip basamadım, göyündürdü özümü
Kaf dağından bir taşı şöyle attılar bana
Öğlelik yere düştü, bozayazdı yüzümü
Balık kavağa çıkmış, zift turşusun yemeğe
Leylek koduk doğurmuş, bak a şunun sözünü
Gözsüze çu el eyledim, sağır sözüm anladı
Dilsiz çağırıp söyler, dilimdeki sözümü
Bir öküz boğazladım, kakladım sere kodum

Öküz issi geldi eydür, boğazladın kazımı
Anda da kurtulmadım, nidesimi bilmedim
Bir çerçi de geldi eydür, kanı aldın gözgümü
Gördüm kaplubağayı, yanın seğirdüpdür gider
Sordum kanda gidersin, Kayseriyedir azimi
Yunus bir söz söylemiş, hiç bir söze benzemez
Münafıklar elinden, örttü mana yüzünü

Çırağıma Kastedenin

Aşkın odu düştü cana, eritti yürek yağını
Kesti hevesetin kökünü, oda yandırdı bağını
Kazdı kahır kazmasıyla, canda cefa ocağını
Çaldı nefsin boynuna himmet eri bıçağını
Himmet suyu ile yudu, gönlün evin ap arıca
Hizmet kapısından, ana sundu şükür ayağını
Her kim bize yanı yanar, Hak dileğün versin ana
Urmaklığa kastedenin düşem öpem ayağını
Kim bize taş atar ise, güller nisar olsun ana
Çırağıma kastedenin Hak yandırsın çırağını
Miskin gönlün, aşk elinden iki büküldü vücudu
Tövbe kapısından, sundum ana iman dayağını
Gel imdi miskin Yunus, heveseti elden bırak
Çalabım, sen ruzi eyle bizi, kanaat bucağını

Dağlar ile Taşlar ile

Dağlar ile, taşlar ile çağırayım Mevlam seni
Seherlerde kuşlar ile, çağırayım Mevlam seni
Sular dibinde mahi ile, sahralarda ahu ile
Abdal olup "Ya Hu" ile, çağırayım Mevlam seni
Gök yüzünde İsa ile, Tur dağında Musa ile
Elimde asa ile, çağırayım Mevlam seni
Derdi öküş Eyyup ile, gözü yaşlı Yakup ile
Ol Muhammed mahbub ile çağırayım Mevlam seni
Hamd ü şükruallah ile, vasf-ı Kulhüvallah ile
Daima zikruallah ile, çağırayım Mevlam seni
Bilmişim dünya halini, terk ettim kıyl ü kalini
Baş açık ayak yalın, çağırayım Mevlam seni
Yunus okur diller ile, ol kumru bülbüller ile
Hakkı seven kullar ile, çağırayım Mevlam seni

Değilim Kal ü Kıylede

Canem ben andan ezeli eşip geldim
Aşk kılavuz tutup, ol yola düşüp geldim
Değilim kal ü kıylde, ya yetmiş iki dilde
Yad yok bana bu elde, anda bilişip geldim
Geçtim hotbin elinden, el çektim düğelden
Ol ikilik belinden, birliğe bitip geldim
Dört kişidir yoldaşım, vefadar razdaşım
Üçle hoştur başım, birini buşup geldim
Ol dördün birisi can;biri din, biri iman
Biri nefsimdürür düşman, yolda savaşıp geldim
Bir kılı kırk yardılar, birin yol gösterdiler
Bu mülke gönderdiler, ol yola düşüp geldim
Aşk şarabından içtim, on sekiz ırmak geçtim
Denizler bendim deştim, ummandan taşıp geldim
Ben andan geldim bunda, yine varurem anda
Ben ana varasımı anda danışip geldim
Azrail ne kişidir, kast idesi canıma
Ben emanet issi ile, anda bitirişüp geldim
İmdi Yunus'a ne gam, aşık melamet bednam
Küfrüm imana şol edem, anda denişip geldim

Dertliler Bulucağaz

Aldı benim gönlümü, n'olduğumu bilmezem
Yavu kıldım ben beni, isteyip bulmazam
Gönülsüz girdim yola, halim hiç gelmez dile
Bir dem derdim demeğe, dertli bulmazam
Şakirim derdimle, sataştım güle güle
Dertliler bulucağaz, ben beni bulmazam
Eydürler ise bana, senin gönlün kim aldı
Nice haber vereyim, ağlarım eydimezem
Bu benim gönlüm alan, doludur cümle cihan
Kanceru bakar isem, ansız yeri görimezem
Ayık olup oturma, ayık sözün götürme
Severim aşk esrüğün, ben ayık olamazam
Yunus'a kadeh sunuben, Enelhak demin uran
Bir yudum sundu bana, içtim ayılımazam

Dolap

Dolap niçün inilersin
Derdim vardır inilerim
Ben Mevla'ya aşık oldum
Anın için inilerim

Benim adım dertli dolap
Suyum akar yalap yalap
Böyle emreylemiş Çalap
Derdim vardır inilerim

Beni bir dağda buldular
Kolum kanadım yoldular
Dolaba layık gördüler
Derdim vardır inilerim

Ben bir dağın ağacıyım
Ne tatlıyım ne acıyım
Ben Mevlaya duacıyım
Derdim vardır inilerim

Dağdan kestiler hezenim
Bozuldu türlü düzenim
Ben bir usanmaz ozanım
Derdim vardır inilerim

Dülgerler beni yondu
Her azam yerine kondu
Bu iniltim Haktan geldi
Derdim vardır inilerim

Suyum alçaktan çekerim
Dönüp yükseğe dökerim
Görün ben neler çekerim
Derdim vardır inilerim

Yunus bunda gelen gülmez
Kişi muradına ermez
Bu fanide kimse kalmaz
Derdim vardır inilerim

Dost Elinden Ölürsen

Dost elinden ölürsen, hiç gümansız geru gelem
Ganimet görem bu demi, can şükranı veri gelem
Canın diri tutan kişi, Dost katından irak düşer
Feda kılam yüz bin canı, iraklıktan beru gelem
Cercis'leyin ol Dost beni, yetmiş gez öldürür ise
Bin gez dahi ölür isem, yüz bin gez ileru gelem
Yüz bin gez doğam uyagam, Dost burcunda cevlan kılam
Hem Bunda olam, hem Anda, Bunda Anda varı gelem
Yavu kılındım ne çare, yürürem dün gün avare
Sorulara cevap budur, ben esrügem deyu gelem
Bin yıl toprakta yatarsam, ben komayam Enelhakkı
Ne vakit gerek olursa, aşk nefesin uru gelem
İnanmayan, gel sinime, Dost adını eyit, kığır
Kefen donum pare kılıp, toprağımdan duru gelem
Bundan böyle n'olasını, değme akil şerh etmeye
Yunus eydür aşıklara, Dost haberin veri gelem

Dünyaya Çok Gelip Gittim

Beni bunda veribiyen, bilir ne işe geldim
Kararım yok dünyada, giderim yumuşa geldim
Dünyaya çok gelip gittim, erenler eteğin tuttum
Kudret ününü işittim, kaynayuben cuşa geldim
Sert söz ile gönül yıktım, od oldum canları yıktım
Sırrımı aleme çaktım, bu halka temaşa geldim
Aşık oldum şol ay yüze, nisar oldum bal ağza
Nazar kıldım kara göze, siyah olup kaşa geldim
Ben oldum İdris terzi, Şit oldum dokudum bezi
Davud'un görklü avazı, ah edip nalişe geldim
Musi oldum Tur'a vardım, koç oldum kurbana geldim
Ali olup kılıç saldı, meydana güleşe geldim
Ay oldum aleme doğdum, bulut oldum göğe ağdım
Yağmur olup yere yağdım, nur olup güneşe geldim
Kal-ü kıylden geçenlere, yolda gözün açanlara
Anlayuben seçenlere, vakıa olup düşe geldim
Benim ol dertler dermanı, benim ol marifet kanı
Benim Musi-i-İmrani, Tur dağında aşā geldim
Yolum sana oldu durak, sabakın söyleyendir Hak
Yunus Emre'm dilinde, Hak olup dile düşe geldim

Ebedi Padişah

Ey Padişahı lem yezel
Ey kadir-i hayyu ezel
Kahrında hoş lütfunda hoş

Hoştur bana senden gelen
Ya gonca gül, yahut diken
Ya hilattır, yahut kefen
Narında hoş, nurunda hoş

Miskin Yunus sana kuldur
İster ağlat, ister güldür
İster şad et, ister öldür
Narında hoş, nurunda hoş

Ecel Ere Ölem Bir Gün

Ey yarenler, ey kardeşler, ecel ere ölem bir gün
İşlerime pişman olup, kendüzüme gelen bir gün
Yanlarıma kona elim, söz söylemez ola dilim
Karşıma gele amelim, nittüm ise görem bir gün
Oğlan gider danişmende, saladır dosta düşmana
Şol dört tekbir namaz ile, vaktim tamam kılam bir gün
Beş karış bezdürür, yılan, çıyan yiye tenim
Yıl geçe obrula sinim, unudulup kalam bir gün
Başıma dikeler hece, ne erte bilem ne gece
Alemler ümidi Hoca, sana ferman olam bir gün
Yunus Emre sen bu sözü, dahi tamam etmemişsin
Tek yürüyeyim, neyleyin, üstadıma gelem bir gün

Eğer Yarlığamazsan

Hak Çalabım, Hak Çalabım, Sencileyin yok Çalabım
Günahlarımız yarlığa, ey rahmeti çok Çalabım
Kullar Senin Sen kulların, günahları çok bunların
Uçmağına koy bunları, binsinler Burak Çalabım
Ne Sultan, ne baylardasın, ne köşk ü saraylardasın
Girdin Miskinler gönlüne, edindin durak Çalabım
Ne zühtüm var, ne taatim, ne gücüm, ne takatim
Meğer Senin inayetin, kıla yüzüm ak Çalabım
Yarlığa-gıl Sen Yunus'u, günahlı kulların ile
Eğer yarlığamazsan, key kati firak Çalabım

Elhamdü-Lillah

Hak'tan gelen şerbeti içtik Elhamdü-lillah
Şok kudret denizini geçtik Elhamdü-lillah
Şu karşiki dağları, meşeleri bağları
Sağlık safalık ile, aştık Elhamdü-lillah
Kuru idik yaş olduk, ayak idik baş olduk
Havalandık kuş olduk, uçtuk Elhamdü-lillah
Vardığımız illere, şol sefa gönüllere
Halka Taptuk manisin, saçtık Elhamdü-lillah
Beri gel barışalım, yad isen bilişelim
Atımız eyerlendi, eştik Elhamdü-lillah
İndik Rum'u kışladık, çok hayr ü şer işledik
Üş bahar geldi, geri göçtük Elhamdü-lillah
Dirfilli pınar olduk, irkildik ırmak olduk
Aktık denize daldık, taştık Elhamdü-lillah
Taptuk'un tapusunda, kul olduk kapusunda
Yunus miskin çiğ idik, piştik Elhamdü-lillah

Elif'ten Be'yi Bilmeyen

Vaktinize hazır olun, ecel vardır, gelir bir gün
Emanettir kuşça canın, issi vardır, alır bir gün
Nice bin kere kaçarsan, yedi deryalar geçersen
Pervaz uruben uçarsan, ecel seni bulur bir gün
İşbu meclise gelmeyen, anup nasihat almayan
Elif'ten be'yi bilmeyen, okur kişi olur bir gün
Tutmaz olur tutan eller, çürür şol söyleyen diller
Sevip kazandığın mallar, varislere kalır bir gün
Yunus Emre'm bunu söyler, aşkın deryasını boylar
Şol yüce köşkler, saraylar, viran olur kalır bir gün

Eteğin At Edinip

Sen canından geçmeden, canan arzu kılarınsın
Belden zünnur kesmeden, iman arzu kılarınsın
Men arefe nefsehu dersin illa değilsin
Melaikten yukarı, seyran arzu kılarınsın
Tıfl-ı nareste gibi, eteğin at edinüp
Ele evgan almadan, meydan arzu kılarınsın
Bilemedin sen seni, sadepte ne cevhersin
Mısıra sultan iken, Ken'an arzu kılarınsın
Yunus imdi her derde, Eyyup gibi sabr eyle
Derde katlanımazsın, derman arzu kılarınsın

Evliyalan Alan Dünyasın

Bilirim seni yalan dünyasın
Evliyalan alan dünyasın
Kaçan kurtulsa kuş kurtulaydı
Şahin kanadın kıran dünyasın
Sevdiğim aldın beni aldattın
Dönüp yüzüme gülen dünyasın
Süleyman tahtın sen viran kıldın
Masumlar boynun buran dünyasın
Dünya, bununla yedi gez doldu
Ahır bizden de kalan dünyasın
Aşık Yunus, sema'la çarh urur
Bu çarhımızı bozan dünyasın

Gayri Yüze Nice Bakar

Acep değil deli olsa aşk oduna yanan kişi
Aşka yakın yürümesin iyi adın sanan kişi
Kim sakınır iyi adın, bıraksın elden aşk odun
Tezcek yoldurur kanadın, daldan dala konan kişi
Saldı beni uzak yola, şol gözlerim dola dola
Dertli halinden ne bile, yüreği sağ olan kişi
Aşıklar geçer arından, dönmez olur ikrarından
Şimdi ayrılmış yarından, yalan dava kılan kişi
Yürek yanar, yaşım akar, şu gözlerim yola bakar
Gayri yüze nice bakar, Hak cemalin gören kişi
Gözüm pınar olmuş akar, şol zarim ki Arşa çıkar
Mahv eyleyip varın yakar, masivayı koyan kişi
Yunus kodu yola başı, urur müddeiler taşı
Hiçtir münafıkın işi, gelsin aşka doyan kişi

Geçer Bu Eyyamlar

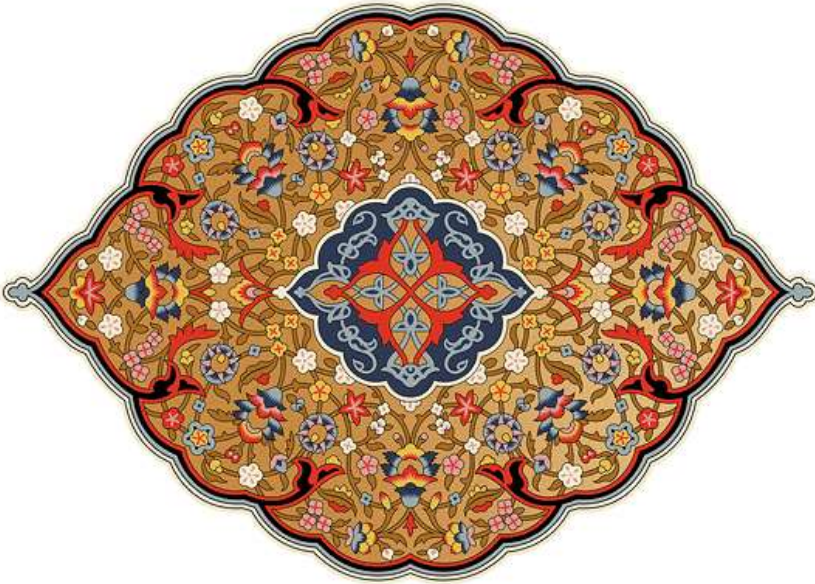
Zikrullah eyleyip tevhit etmeğe
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez
Hakkın doğru yollarına gitmeğe
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

Sen asan et doğru yolca gitmeğe
Varıp anda, kara yere yatmağa
Geceler supha dek, tevhit etmeğe
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

Aldatmasın seni dünya sefası
Giyesin kefen, koyasın libası
Vücudun şehrinde, ruhun hüması
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

Türlü donlar ile, kendin bezersin
Kitaplar okuyup, sözler yazarsın
Bildim dersin, niçil gafil gezersin
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

Yunus eydür, gelin imdi kardaşlar
Dökelim gözümüzden kanlı yaşlar
Nasihatim budur size dervişler
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

Gel Gör Beni Aşk Neyledi

Baştan Ayağa Yareyim (Gel gör beni aşk neyledi)

Gönlüm düştü bu sevdaya

Gel gör beni aşk neyledi

Başımı verdim kavgaya

Gel gör beni aşk neyledi

Ben yürürüm yana yana

Aşk boyadı beni kana

Ne akilim ne divane

Gel gör beni aşk neyledi

Mecnun oluben yürürüm

Dostu düşümde görürüm

Uyanır melul olurum

Gel gör beni aşk neyledi

Aşkın beni mest eyledi

Aldı gönküm hasteyledi

Öldürmeğe kast eyledi

Gel gör beni aşk neyledi

Gah eserim yeller gibi
Gah tozarım yollar gibi
Gah akarım seller gibi
Gel gör beni aşk neyledi

Akan sulayın çağlarım
Dertli yüreğim dağlarım
Yarım için ben ağlarım
Gel gör beni aşk neyledi

Benzim sarı, gözlerim yaş
Bağrım pare, ciğerim baş
Halden bilen dertli kardaş
Gel gör beni aşk neyledi

Miskin Yunus biçareyim
Baştan ayağa yareyim
Dost elinden avareyim
Gel gör beni aşk neyledi

Gelen Geçer, Konan Göçer

Bu dünya kimseye kalmaz, anadur ölümün zinhar
Kaçan kimse gider gelmez, anadur ölümün zinhar
Gelen geçer, konan göçer, nasip oldukça yer içer
Ecel ömre kefen biçer, anadur ölümün zinhar
Üstüne çün çöker dağlar, ecel gelir dilin bağlar
Kalır bu bahçeler bağlar, anadur ölümün zinhar
Kefen donun ola toprak, bitiser üstünde yaprak
Dola gözlerine toprak, anadur ölümün zinhar
Nice cem'ettin ise mal, alır varislerin filhal
Sinde sen çekersin vebal, anadur ölümün zinhar
Pes anı sanma malındır, haram ise vebalindir
Helal ise sualindir, anadur ölümün zinhar
Kalır ayruklara malın, seninle gider amalin
İrişmez bir pula elin, anadur ölümün zinhar
Geri gelmez varan anda, kalır ol karannu sinde
Sevap işleyu gör bunda, anadur ölümün zinhar
Günahkarsın günahın çok, günah için bir ahın yok
Varacak gayrı rahın yok, anadur ölümün zinhar
Yunus tak boynuna bendi, sonra halka ver bu pendi
Cihandan kes bu payvandı, anadur ölümün zinhar

Gelmez İse

Ol Dost bize gelmez ise
Ben Dost'a geru varayım
Çekeyim cevr ü cefayı
Dost yüzün görüvereyin

Sermaye bir avuç toprak
Anı dahi aldı bu aşk
Ne sermaye var, ne dükkan
Bazara neye varayın

Kurulmuştur dükkan bazar
Dost içine girmiş gezer
Günahım çok gönlüm sezer
Ben Dost'a çok yalvarayın

Gönlüm eydür Dost benimdir
Gözüm eydür Dost benimdir
Gönlüm eydür göze sabret
Bir dem haberin sorayın

Hak nazar kıldığı cana
Üş bin gözle bakmak gerek
Ana kim Ol nazar kıla
Ben anı nice yereyin

Taptuk'um eydür Yunus'a
Bu aşk Hakk'a erse gerek
Kamulardan ol yücedir
Ben ana nice varayın

Ger Taş İsen Eriyesin

Sana ibret gerek ise, gel göresin bu sinleri
Ger taş isen eriyessin, bakıp görücek bunları
Şunlar ki çoktur malları, gör nice oldu halları
Son ucu bir gömlek imiş, anında yoktur yenleri
Kani mülke benim deyen, köşk ü saray beğenmeyen
Şimdi bir evde yaturlar, taşlar olmuş üstünleri
Bunlar geri gelmeyeler, zühd ü taat kılmayalar
Bu beyliği bulmayalar, zira geçti devranları
Kani ol şirin sözlüler, kani ol güneş yüzlüler
Şöyle kaybolmuş bunlar, hiç belirmez nişanları
Bunlar bir vakt beyler idi, kapıcılar korlar idi
Gel imdi gör, bilmeyessin, bey hangidir ya kulları
Ne kapı vardır giresi, ne yemek varır yiyesi
Ne ışık vardır göresi, dün olmuştur gündüzleri
Bir gün senin dahi Yunus, benim dediklerin kala
Seni dahi böyle ide, nitekim etti bunları

Gerçek Erin Halini

Yalan söyler görmeyen, haberi gören bilir
Gerçek erin halini, yolda can veren bilir
Tatma gönülde kini, hoş tutgönülde miskini
Dünya ahiret ekini, ekip götüreren bilir
Ademin toprağın dört ferişte götürdü
Suyunu neden kattı, yapıp yağuran bilir
İsrafil ü Azrail, Mikail ü Cebrail
Kıyamet ne gün kopar, yarın sur uran bilir
Dokuz kırk yaşayan eylesmedi dünyada
Saati bir dem imiş, sohbeti süren bilir
Ölmez dirliğı bulduran, evliya sohbetidir
Yunus dahi bilmezse, okunan Kur'an bilir

Gördü Gözüm

Ey aşıklar, ey aşıklar, aşk mezheb ü dindir bana
Gördü gözüm Dost yüzünü, kamu yas düğündür bana
Ey Padişah ey Padişah, üş ben beni verdim Sana
Genc-ü hazinem kamusu, Sensin benim önden sona
Evvel dahi bu akl ü can, Senin ile ey asl-i kan
Ahır yine Sensin mekan, üş varurem Senden yana
Senden Sana varır yolum, Senden Seni söyler dilim
İlle Sana ermez elim, bu hikmete kaldım tana
Ayruk bana ben dimeyem, kimesneye sen dimeyem
Bu kul, o sultan dimeyem, işitenler kalsın tana
Dost aşkına ulaşaldan, dünya Ahiret bir oldu
Ezel ebed sorar isen, dünle bü gündür bana
Ayruk bize yas olmya, gönlümüzde pas olmya
Zira Haktan gelen avaz, savulmaz düğündür bana
Ben aşkımdan ayrılmıyam, dergahından ırılmıyam
Benden dahi gider isem, Seninle varam Sana
Ol Dost beni veribidi, var dünyayı bir gör dedi
Geldim gördüm hoş arayış, Seni seven kalmaz ana
Kullarına vad eyledi, yarınki gün görnem dedi

Ol Dostların sevindiği, yarınım bu gündür bana
Bu ah ile, bu zar ile, bu hikmeti kim ne bile
Bilse dahi gelmez dile, tuttum yüzüm Senden yana
Sensin bana can ü cihan, Sensin bana genc-i nihan
Senden dürür assı ziyan, ne iş gele benden bana
Yunus Sana tuttu yüzün, unuttu cümle kendüzin
Cümle Sana söyler sözün söz söyleten Sensin ana

Gördüğüm Seni Sanayım

Şöyle hayran eyle beni, aşkın oduna yanayım
Her kanceru bakar isem, gördüğüm Seni sanayım
Hem beni okur Sübhanım, eşiğindir dün gün yönüm
Anda çıkar benim günüm, bunda neye eyleneyim
Yedi Tamu dedikleri, katlanmaya bir ahıma
Sekiz Uçmak aldamaya, bunda neye aldanayım
Yüz bin huri gelir ise, aldanmaya bu canımı
Aşkın gönlüm yağmaladı, Senden nice usanayım
Senin kokun duydu canım, terkini urdu cihanın
Hergiz bilinmez mekanın, seni kanda arayayım
Her dem söylenir haberin, hergiz bulunmaz eserin
Götür yüzünden perdeyi, didarına göyünayım
İlm ü hikmet okuyanlar, aşktan fakirdürür bunlar
Mansur oldum asın beni, hep dillerde söyleneyim
Yunus demedi bu sözü, cana doldu Dost özü
Kördür münafıkın gözü, ya ben nicesi göstereyim

Göz Açıp Yummuş Gibi

Geldi geçti ömrüm benim, şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle gelir, şol göz açıp yummuş gibi
İşbu söze Hak tanıktır, bu can gövdeye konuktur
Bir gün ola çıka gide, kafesten kuş uçmuş gibi
Miskin adem oğlanını, benzetmişler ekinciye
Kimi biter, kimi yiter, yere tohum saçmış gibi
Bu dünyada bir nesneye, yanar içim, göyner özüm
Yiğit iken ölenlere, gök ekini biçmiş gibi
Bir hastaya vardın ise, bir içim su verdin ise
Yarın anda karşı gele, hak şarabın içmiş gibi
Bir miskini gördün ise, bir eskice verdin ise
Yarın anda karşı gele, hulle donun biçmiş gibi
Yunus Emre, bu dünyada, iki kişi kalır derler
Meğer Hızır İlyas ola, ab-ı hayat içmiş gibi

Gözüm Seni Görmek İçin

Gözüm seni görmek için, elim Sana ermek için
Bugün canım yolda kodum, yarın Seni bulmak için
Bugün canım yolda koyam, yarın ivazın veresin
Arz eyleme Uçmağını, hiç arzum yok Uçmak için
Benim Uçmak neme gerek, hergiz gönlüm ana bakmaz
İşbu benim zariliğim, değıldürür bir bağ için
Uçmak Uçmağım dediğın, müminleri yilmediğın
Bir ev ile birkaç huri, hevesim yok koçmak için
Bunda dahi verdin bize, ol hurilerden çift helal
Andan dahi geçti arzum, arzum Seni görmek için
Sofulara ver Sen anı, bana Seni gerek Seni
Ben nice terk idem Seni, şol bir ala çardak için
Yunus hasretdürür Sana, hazretini göster ana
İşin zulüm değıldürür, dat eyleğil varmak için

Gündüzler Olmuş Gece

Yer yüzünde gezer idim, uğradım milketler yatır
Kimi ulu, kimi kiçi, key kuşağı berkler yatır
Kimi yiğit, kimi koca, gündüzleri olmuş gece,
Kimi derviş, kimi hoca, mümin muhakkikler yatır
Doğru varırdı yolları, kalem tutardı elleri
Bülbüle benzer dilleri, danışment alimler yatır
Ulu, kiçi ağlamışlar, server yiğitler komuşlar
Baş ucunda yay asmışlar, dökülüben oklar yatır
Atalarının izi tozlu, enginleri dürlü donlu
Hüküm eder ay ü güne, şol usullü beyler yatır
Elleri dürür kınalı, hem karavaşlu dayelu
Karga gibi kara saçlı, gül yüzlü hatunlar yatır
Uşacıklar, oğlancıklar, oynar güler bülbül gibi
Ayrılmışlar;anaları, sinlerini bekler yatır
El bağlamışlar kamusu, hak Çalaptandır umusu
Düğürlü kızdır kimisi, alınmadık haklar yatır
Yunus bilmez kendi halin, Hak Çalap söyletir dilin
Bir nicesi yeni gelin, ak değirmi yüzler yatır

Güzel Kabetullah

Hak müyesser etse de varsam

Güzel Kabetullah sana

Bakuben hayranın olsam

Güzel Kabetullah sana

Kara donuna bürünür

Arş'la beraber görünür

Sana varmayan yerinür

Güzel Kabetullah sana

Gümüştten kapı açmışlar

Mermerlerle döşemişler

Altın kuşak kuşatmışlar

Güzel Kabetullah sana

Kabenin çevresi dağlar

Didar görmüş sular çağlar

Aşık Yunus durmaz ağlar

Güzel Kabetullah sana

Hakikatin Kafiri

Söylememen harcı, söylemeğin hasıdır
Söylemeğin harcı, gönüllerin pasıdır
Gönüllerin pasını ger sileyim der isen
Şol sözü söylegil kim, ol söz hülasasıdır
Kulil hak dedi Çalap, sözü doğru deyene
Bugün yalan söyleyen, yarın utanasıdır
Cümle yaradılmışa, bir göz ile bakmayan
Şer'in evliyasıysa hakikatte asidir
Şeriat haberini şerh ile eydem işit
Şeriat bir gemidir, hakikat deryasıdır
Ol geminin tahtası ne denlu muhkem ise
Deniz mevci kati olucak uşanasıdır
Bundan içeru haber işit, edeyin ey yar
Hakikatin kafiri, şer'in evliyasıdır
Biz talib-i ilmiz, aşk kitabın okuruz
Çalap müderris bize, aşk hot medresesidir
Evliya safa nazar ideli günden beru
Hasıl oldu Yunus'a her ne kim olasıdır

Her Dem Yeni Dirliktedir

Bir gez yüzün gören kişi, ömrü geçe unutmıya
Tesbihi sen olasın, dilinde ayruk nesne eyitmiye
Namaza duran zahidin gözleri Seni görürse
Unuda tesbihini, mihraba secde etmiye
Ağzına şeker aluben, gözleri Sana tuş olan
Unuda ol şekerini, ayruk, çiğneyip yutmıya
Ben Seni sevdiğim için baha derler ise
İki cihan milkin virem, dahi bahası yetmiye
İki cihan dopdolu, bağ ü bostan olursa
Senin kokundan yahşi gül bostan içinde bitmiye
Gül ü reyhanın kokusu, aşıklara maşuk yeter
Aşık olanın maşuku hergiz üğünden gitmiye
İsrafil surun urucek mahlukat duru gelicek
Senin ününden artık, hiç kulağım işitmiye
Zühre yere inübeni sazın nuvaht eylerse
Aşıkın işreti Sensin, gözü ol yana gitmiye
Nider aşık hanımanı, ya sensiz iki cihanı
İki cihan feda Sana, kimesne güman dutmıya
Sekiz Uçmağın hurisi, eğer bezenüp geleler

Gönlüm sevdiğinden özkeyi hiç kabul etmiye
Ahirette ne ola kim, dünyada ol olmiya
Huri gılman gelicek, aşık elin uzatmiya
Yunus seni sevelden, beşaret oldu canına
Her dem yeni dirliktedir, hergiz ömrün eksitmiye

Her Kaçan Anarsam Seni

Her kaçan anarsam Seni kararım kalmaz Allahım
Sendem gayrı gözüm yaşın, kimseler silmez Allahım
Sensin ismi baki olan, Sensin dillerde okunan
Senin aşkına dokunan, kendini bilmez Allahım
Sen yarattın cism ü canı, Sen yarattın bu cihanı
Milk Senindir kerem kanı, kimsenin olmaz Allahım
Okunur dilde destanın, açılır bağ ü bostanın
Sen baktığın gülistanın, gülleri solmaz Allahım
Aşkın bahrına dalmayan, canını feda kılmayan
Senin cemalin görmeyen, meydana gelmez Allahım
Zar olur aşıkın işi, durmaz akar gözü yaşı
Senden ayrı düşen kişi, didarın görmez Allahım
Aşık Yunus Seni ister, lütf eyle cemalin göster
Cemalin gören aşıklar, ebedi ölmez Allahım

Hey Benim Ömrüm Kuşu

Hey benim ömrüm kuşu, kande varasın bir gün
Ecel arayı görür, ele giresin bir gün
Gele göğsüne kona, tenin tutuşa yana
Bir kadeh şerbet suna, içe kanasın bir gün
Görmeğe gelenleri, hal hatır soranları
Sevgili yarenleri, görmez olasın bir gün
Yarenlerin geleler, seni tacilleyeler
Soyalar donlarını, uryan olasın bir gün
Tap tımar eyle tene, yarar eyle bu cana
Şol yılana çiyana, nasip olasın bir gün
Münkerle Nekir gele, gele karşında dura
Dilince sual sora, cevap veresin bir gün
Aşık Yunus nidesin, acep kanda gidesin
Erenler meclisine, girmez olasın bir gün

Hiç Gönlüne Gele Mi

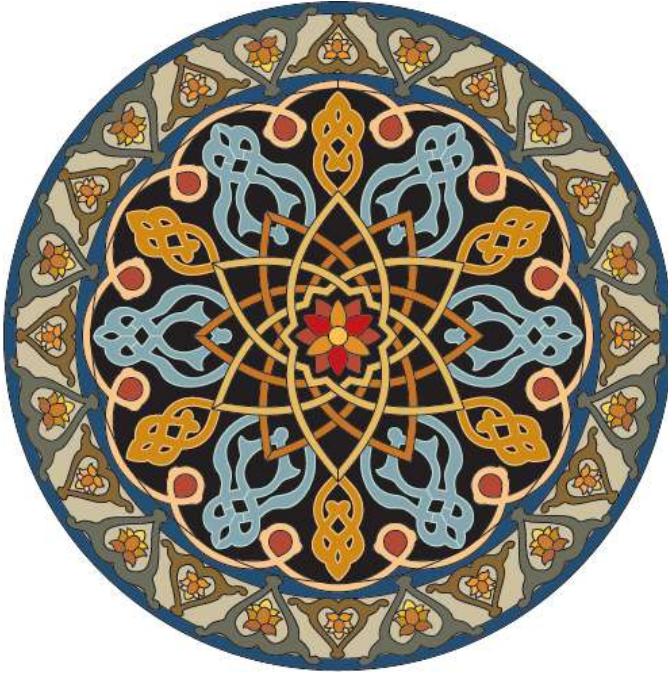
Ne acep olur Şu adem oğları
Öleceğin hiç gönlüne gele mi
Azrail kaynağın urup canına
Alacağın hiç gönlüne gele mi

Azrail alır bu cümle canları
Toprağa düşürür nazik tenleri
Geyireler sana yensiz donları
Giyeceğin hiç gönlüne gele mi

Gelir növbetin dolanı dolanı
Ağlasana sen bulanı bulanı
Halkın önünde beğeni beğeni
Yunacağın hiç gönlüne gele mi

Gece gündüz zikreylesin dilimiz
Gizli değil, ayan Sana halimiz
Karanlık kabirde bir gün yalnız
Kalacağın hiç gönlüne gele mi

Yunus Emre'm eydür hele burada
Heman ömrüm zayı geçti arada
Yarın Hak yanında yüzü karada
Olacağın hiç gönlüne gele mi

Huri İle Gılmanı

Ben dervişim deyene, bir ün edesim gelir
Seğirdüben sesine, varıp yetesim gelir
Sırat kıldan incedir, kılıçtan keskincedir
Varıp anın üstüne, evler yapasım gelir
Altında gayya vardır, içi nar ile pürdür
Varuben ol gölgede, biraz yatasım gelir
O da gölgedir deyu, ta'n eylemen hocalar
Hatırımız hoş olsun, biraz yanasım gelir
Ben günahımca yanam, rahmet suyunda yunam
İki kanat takınam, biraz uçasım gelir
Andan Cennete varam, Cennette huriler görem
Huri ile gılmanı, bir bir koçasım gelir
Derviş Yunus bu sözü, eğri büğrü söyleme
Seni sigaya çeker, bir Molla Kasım gelir

İlminde Gark Olalı

İlminde gark olalı üş ben beni bilimezin
Dille söyleyüben vasfına iremez
Sıfatın gelmez dile, kandalığın kim bile
Sun'un saymak dille, ben hiç kadir olumazın
Hem evvelsin, hem ahır, kamu yerlerde hazır
Hiç mekam yoktur Sensiz, ben niçin görimezin
Görmedim deli oldum, yanıldım günah kıldım
Ussum, aklım aldıldım, esridüm ayılmazın
Çünkü beni esrittün, can ü gönül ilettün
Ayrırma beni senden, biliştim yad olmazın
Bana canı sen verdin, Azraile buyurdun
Senden artuk kimseye, emaneti vermez
Ey Yunus'un yaradan, götür hicabı aradan
Sadıkım yolunda ben, yalan dava kılmazın

İncil İle Kur'anı

Mana denizine daldık, vücut seyrini kılduk
İki cihan serteser, cümle vücutta bulduk
Gece ile gündüzü, gökte yedi yıldızı
Levhte yazılan sözü, cümle vücutta bulduk
Musa'nın çıktığı Tur'u, gökteki Beytülmamuru
İsrafil'deki Suru, cümle vücutta bulduk
Tevrat ile İncil'i, Furkan ile Zebur'u
Kur'andaki Ayeti nuru, cümle vücutta bulduk
Yüce görünen gökleri, göklerdeki melekleri
Yetmiş bin hicapları, cümle vücutta bulduk
Yedi göğü, yedi yeri, bu dağları, denizleri
Uçmak ile Tamu'yu, cümle vücutta bulduk
Yunus'un sözleri hak, cümlemiz dedik sadak
Kanda istersen anda bak, cümle vücutta bulduk

İşidirdim Sözü

İşbu vücudum şehrine, bir dem giresim gelir
İçindeki Sultanın, yüzün göresim gelir
İşdirim sözünü, görümezem yüzünü
Yüzünü görmekliğe, canım veresim gelir
Ol Sultanın halvetinin, yedi hücreci vardır
Yedisinden içeri, varıp giresin gelir
Her kapıda bir kişi, yüzbin çerisi vardır
Aşk kılıcın kuşanıp, cümle kırasım gelir
Erenlerin sohbeti arttırır marifeti
Bi dertleri sohbetten, her dem süresim gelir
Leyli vü mecnun benem, Şeyda-yi Rahman benem
Dost oldu bize mihman, bunca yıl bunca zaman
Gerçek İsmail'leyin, kurban olasım gelir
Erenlerin nazarı toprağı gevher eyler
Erenler kademinde, toprak olasım gelir
Miskin Yunus'un nefsi, dört tabiat içinde
Aşkla can sırrına, pinhan varasım gelir

İzinin Tozuna Sürsem Yüzümü

Arayu arayu bulsam izini
izinin tozuna sürsem yüzümü
Hak nasip eylese görsem yüzünü
Ya Muhammed canım arzular seni

Bir mubarek sefer olsa da gitsem
Ka'be yollarında kumlara batsam
Hup cemalin bir gez düşte seyretsem
Ya Muhammed canım arzular seni

Zerrece kalmadı kalbimde hile
Sıtk ile girmişim ben hak yola
Ebubekir, Ömer, Osman da bile
Ya Muhammed canım arzular seni

Ali ile Hasan Hüseyin anda
Sevgisi gönülde, muhabbeti canda
Yarın mahşer gününde, ulu divanda
Ya Muhammed canım arzular seni

Arafat dağdır bizim dağımız
Anda kabul olur bizim duamız
Medine'de yatar Peygamberimiz
Ya Muhammed canım arzular seni

Yunus meth eyledi seni dillerde
Sevilirsin bütün gönüllerde
Ağlaya, ağlaya gurbet ellerde
Ya Muhammed canım arzular seni

Kabre Vardığım Gece

Ya Rab n'ola halim, kabre vardığım gece
Eyi olmazsa amelim, kabre vardığım gece
Ya Rabbena yandırma, günahlara bandırma
Çırağım söğündürme, kabre vardığım gece
Ya Rabbena hayr eyle, Muhammed'e yar eyle
Kabrimizi nur eyle, kabre vardığım gece
Ya Rabbena tuş eyle, imanı yoldaş eyle
Muhammed'e eş eyle, kabre vardığım gece
Ya Rabbena şaşirtma, yüzüm üzre düşürtme
Zebaniler üşürme, kabre vardığım gece
Ya Rabbena eşimden, eşimden yoldaşımdan
Aklı alma başımdan, kabre vardığım gece
Derviş Yunus'un sözü, kan ağlar iki gözü
Mahrum eyleme bizi, kabre vardığım gece

Kaçan Suna Azrail El

Acep değil senin için, bir can feda kılur isem
Senin varlığın can yeter, hoştur cansız kalır isem
Senin derdin olmasa sözüm acep kelecidir
Ne canım var, ne eydürem bir dem sensiz olur isem
Nice ki ben seni sevem, ecel eri ermeyiser
Kaçan suna Azrail el, ben seni canlanır isem
Ger suretim düşer ise, nice zeval ere bile
Ol kadimi kimse venin, nice düşüp durur isem
Dahi Elestü belirmeden, ben aşkıttım sen Maşuk
Gözüm yüzüne tutam, yüz bin kaba girer isem
Dahi cihana gelmeden, canım seni sever idi
Minnet değil Yunus, sana nice tapu kılur isem

Kan Yaş Akıtır Aktan Karadan

Ayrırma beni Senden Yaradan
Düşer ölürüm ben bu yaradan
Öldüğüm için gam mi çekerim
Alır canımı bir gün Yaradan
Öldü diyeler, kaydım yiyeler
Bir kuş oluben, çıkam aradan
Ağlama derim şol gözlerime
Kan yaş akıtır, aktan karadan
Varam kul olam şeyh eşiğinde
Hırka dkinem bin bir parden
Derviş Yunus'un maksudu budur
Alıp şeyhini çıka aradan

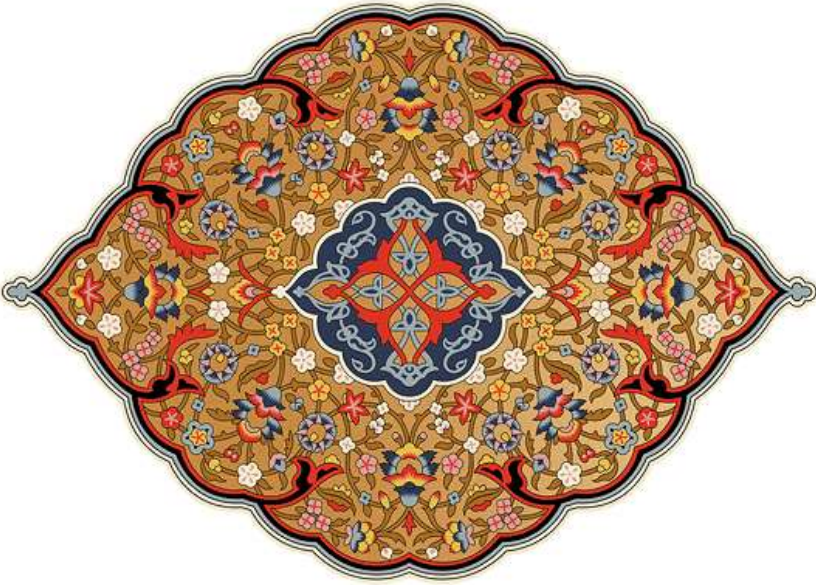
Kani Armağının

Ecel oku erdi cana, kafle göçtü dur deyeler
Gafil olan yolda kalır, tez yarağı gör deyeler
Anmaz idim ol Sultanı, ne işe gönderdi beni
Emanet verilen canı, gel issine ver deyeler
Çün can bedenden çekile, şol elif kamet büküle
Gözünden gevher döküle, gel merteben sor deyeler
Şöyle yürürken naz ile, adın deftere yazıla
Kara yerde ev düzile, gel günahkar gir deyeler
Kabrin sual eder sana, kani armağının bana
Armağansız gelen bunda, yılan çıyan yer deyeler
Münafıkın aklı şaşsa, Rabbim bilmem deye haşa
Kabir dar ola kavuşa, Hak buyurdu kır deyeler
Mü'min olan gele dile, cevap vere güle güle
Cennet'ten huriler gele, kabrin dolu nur deyeler
Yunus sabret bu mihnete, bir gün eresin rahate
Yine Hakkın lütfu yete, gel Cennet'e gir deyeler

Kapıda Kaldı Şeriat

Aşk imamdır bize, gönül cemaat
Kiblemiz dost yüzü, daimdir salat
Dost yüzün görücek, şirk yağmalandı
Anınçün, kapıda kaldı şeriat
Gönül secde kılar, dost mihrabında
Yüzün yere vurup, kılar münacat
Kim ola dost ile, bu demde halvet
Şeriat der, sakın şartı bırakma
Şart ol kişiye kim, ede hiyanet
Erenler nefesidir devletimiz
Anınla fitneden olduk selamet
(Beli) kavlin dedik evvelki demde
Henüz bir demdir, ol vakt ü bu saat
Derildi beşimiz, bir vakte geldi
Beşi bir eyleyip, kim kıla taat
Biz kimse dinine hilaf demezüz
Din tamam olıcak doğru muhabbet
Doğruluk bekleyen dost kapısında
Gümansız ol bulur ilahi devlet

Yunus ol kapıda kemine kuldur
Ezelden ebede dekdür bu izzet

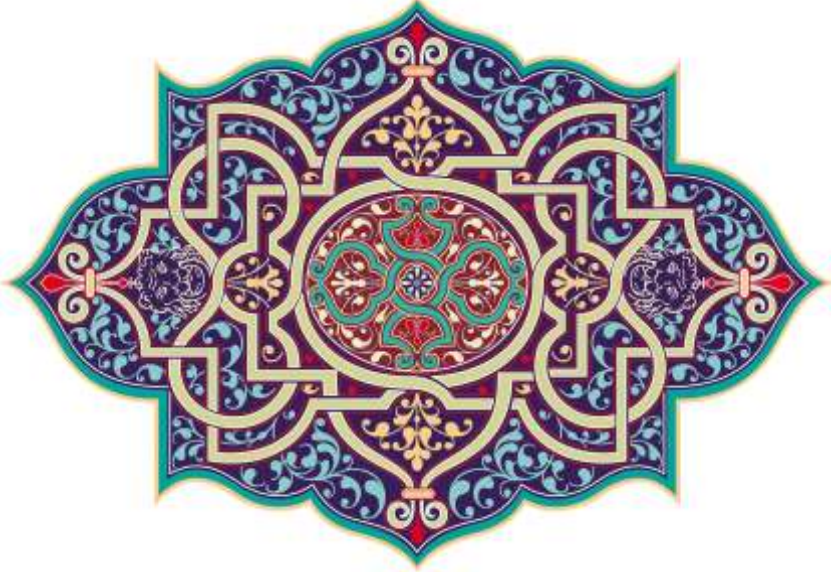
Kara Toprağın Altında

Teferrüç eyleyu vardım, sabahın sinleri gördüm
Karışmış kara toprağa, şu nazik tenleri gördüm
Çürümüş, toprak olmuş ten, sin içinde yatar pinhan
Boşanmış damariakmış kan, batmış kefenleri gördüm
Yıkılmış sinleri dolmuş, evleri belirsiz olmuş
Kamu endişeden kalmış, ne düşvar halleri gördüm
Yaylalar yaylamaz olmuş, kışlalar kışlamaz olmuş
Bar tutmuş, söylemez olmuş, ağızda dilleri gördüm
Kimisi zevk ü işrette, kimi saz ü beşarette
Kimi bela vü mihnette, dün olmuş günleri gördüm
Soğulmuş şol kara gözler, belirsiz olmuş ay yüzler
Kara toprağın altında, gül deren elleri gördüm
Kimisi boynunu eğmiş, tenini toprağa salmış
Anasına küsüp gitmiş, boynun buranları gördüm
Kimi zari kılıp ağlar, zebaniler canın dağlar
Tutuşmuş sinleri oda, çıkan tütünleri gördüm
Yunus bunu kanda gördü, gelip bize haber verdi
Aklım vardı, bilim şaştı; nitekim şunları gördüm

Kördür Münkirin Gözü

Miskinlikte buldular kimde erlik var ise
Merdivenden iterler, kim yüksekten bakar ise
Gönlü yüksekte gezer, dembedem yoldan azar
Dış yüzüne ol sızar, içinde ne var ise
Ak sakallı bir koca, bilmez ki hali nice
Emek yemesin hacca, bir gönül yıkar ise
Sağır işitmez sözü, gece sanır gündüzü
Kördür münkirin gözü, alem münevver ise
Gönül Çalabın tahtı, Çalap gönüle baktı
İki cihan bedbahtı, kim bir gönül yıkar ise
Sen sana ne sanırsan, ayruğa da anı san
Dört kitabın manası, budur eğer var ise
Manada götürmüşler, kardaştan yar yeğrekdir
Oğuldan dahi tatlı, eğer doğru yar ise
Gördün yarin doğrudur, baş kogil ayağına
Çıkar ciğerin yedir, eğer çaren var ise
Gördün yarin egridir, nen var ise ver kurtul
Ululardan öğüttür, işittiğin var ise
Az söz erin yüküdür, çok söz hayvan yüküdür

Bilire bir söz yeter, sende güher var ise
Bildik gelenler geçmiş, konanlar geri göçmüş
Aşk şarabından içmiş, kim mana duyar ise
Yunus yoldan ırmasın, yüksek yere durmasın
Sinle sırat görmesin, sevdiği didar ise

Korktuğumla Yar Oldum

Nitekim ben beni bildim, yakın bil kim Hakk'ı buldum
Hakk'ı buluncaydı korkum, şimdi korkudan kurtuldum
Ayrık düşünmez korkmazam, bir zerrece kayurmazam
Ben şimdi kimden korkayım, korktuğum ile yar oldum
Azrail gelmez canıma, sorucu gelmez sinime
Bunlar beni ne sorsunlar, anı sorduran ben oldum
Ya ben onca kaçan olam, ol buyruğunu buyuram
Ol geldi gönlüme doğdu, ben ana bir kan oldum
Aşklılar bizden alalar, aşksızlar hot ne bileler
Kimler ala kimler vere, ben bir ulu dükkan oldum
Yunus'a Hak açtı kapu, Yunus Hakk'a kıldı tapu
Baki devlet benimkiymiş, ben kul iken sultan oldum

Medet

Ey canıma cananım, ey derdime dermanım
Alemlere sultanım, medet Allah'ım medet
Bu derdim onmaz gibi, Azrail gülmez gibi
Umduğum olmaz gibi, medet Allah'ım medet
Dünyayı baki sandım, gaflet içinde kaldım
Ölüm var imiş bildim, medet Allah'ım medet
Gene zari kılayım, Çalabıma yalvarayım
Allah'a sığınayım, medet Allah'ım medet
Aşık Yunus kıl zari, günahın yuğsun Bari
Göresin Peygamberi, medet Allah'ım medet

Muhammed

Canım kurban olsun Senin yoluna
Adı güzel, kendi güzel Muhammed
Şefaata eyle bu kemter kuluna
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Mümin olanların çoktur cefası
Ahirette olur zevk ü safası
On sekiz bin alemin Mustafa'sı
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Yedi gökleri seyran eyleyen
Kürsi'nin üstünde cevlan eyleyen
Miraçta ümmetini dileyen
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Aşık Yunus n'eder dünyayı Sensiz
Sen Hak Peygambersin şeksiz, gümansız
Sana uymıyanlar gider imansız
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Ne Gülmen Gülmektir

Ey aşk eri aç gözünü, yer yüzüne eyle nazar
Gör bu latif çiçekleri, bezenüben geldi geçer
Bunlar böyle bezenüben, Dost'tan yana uzanuben
Bir sor Ahi sen bunlara, kancerudur azm-i sefer
Her bir çiçek bin naz ile, öğer Hakkı nazar ile
Bu kuşlar hoş avaz ile, ol Padişahı zikr eder
Öğer anın kadirliğın, her bir işe hazırlığın
İlle ömrü kasırlığın, anıcağız benzi solar
Rengi döner günden güne, toprağa dökülür gene
İbretdürür anlayana, bu ibreti arif duyar
Ne bilmegün bilmekdürür, ne gülmegün gülmekdürür
Son menzilin ölmekdürür, duymadınsa aşktan eser
Ger bu sırrı duyaydın, ya bu gamı yiyeydin
Yerinde eriyeydin, gideydi senden bu kar-ü bar
Bildik gelen geçer imiş, bildik konan göçer imiş
Aşk şarabın içer imiş, bu manadan her kim duyar
Yunus bu sözleri kogil, kendüzünden elin yu gil
Senden ne gele bir değil, çün Hak'tan gelir hayr ü şer

Ne Oldu

İster idim Allah'ı, buldum ise ne oldu
Ağlar idim dün ü gün, güldüm ise ne oldu
Erenler meydanında, yuvarlanır top idim
Padişah çevganında kaldım ise ne oldu
Erenler meclisinde deste kızıl gül idim
Açıldım, ele geldim, soldum ise ne oldu
Danişmentler, alimler medresede bulduyse
Ben harabat içinde buldum ise ne oldu
İşit Yunus'u, işit üş, yine deli oldu
Erenler manasına daldım ise ne oldu

Ne Söylerler, Ne Bir Haber Verirler

Yalancı dünyaya konup göçenler
Ne söylerler, ne bir haber verirler
Üzerinde, türlü otlar bitenler
Ne söylerler, ne bir haber verirler
Kimisinin üstünde biter otlar
Kiminin başında sıra serviler
Kimi masum, kimi güzel yiğitler
Ne söylerler, ne bir haber verirler
Toprağa gark olmuş nazik tenleri
Söylemeden kalmış, tatlı dilleri
Gelin, duadan unutman bunları
Ne söylerler, ne bir haber verirler
Yunus der ki, gör takdirin işleri
Dökülmüştür kirpikleri kaşları
Başları ucunda hece taşları
Ne söylerler, ne bir haber verirler

Ne Verir isen Elin ile

Eğriliğın koyasın, doğru yola gelesin
Kibr ü kini çıkargil, erden nasip alasın
Ne verir isen elin ile, şol varır senin ile
Ben disem inanmazsın, varıcağaz bulasın
Gönülde pas oturur, anda seni yitürür
İçeru Şah oturur, girmezsin kim göresin
On ikidir hücresi, dervazesı yedidir
Anda iki dilber var, bilmezsin ki sorasın
Biçare miskin Yunus, aşktan dava kılırsın
Dost'tan haber gelicek, yüz sürüyü varasın

Nideyim Gönümü

Nideyim gönümü aşktan usanmaz
Varır aşka düşer, hiç bana tınmaz
Döner gönüm bana öğüt verir hoş
Aşık olan kişi, aşktan usanmaz
Aşık cana kaldı, aşık olamaz
Can terkin urmayan Maşuk'a ermez
Aşık bir kişidir, bu dünya malın
Ahiret gussesin bir pula saymaz
Aşık öldü deyu sala verirler
Ölen hayvan olur aşık olmaz
Bu dünyadan ahiretten içeru
Aşıkın yeri vardır kimseler bilmez
Aşıklar meydanı Arştan yücedir
Çalarlar çevganı topu belirmez
Yunus bu tevhitte mahiv oldukça
Gene gelmekliğe akli belirmez

Ol Sahib-i Kur'an Benem

Ol kadir-i kün feyekün, lütf edici Sübhan benem
Kesmeden rızkını veren, cümlelere Sultan benem
Nutfeden adem yaratan, yumurtadan kuş türeten
Kudret dilini söyleten, zikr eyleten Sübhan benem
Kimisini zahit kılan, kimisine füsık işleten
Ayıplarını örtücü, ol delil ü bürhan benem
Benem ebet, benem beka, ol kadir-i hak mutlaka
Yarın hızır ola saka, anı kılan gufran benem
Ete; deri sügük çatan, ten perdelerini tutan
Kudret işim çoktur benim, hem zahir ü ayan benem
Hem batınem hem zahirem, hem evvelem, hem ahirem
Bu cümlesini yaratıp, tertip eden Yezdan benem
Yoktur anda tercüman, andaki iş bana ayan
Bin bir adı vardır Yunus, ol sahib-i Kur'an benem

Sakıngıl

Mana eri bu yolda melul olası değil
Mana duyan gönüller, gergiz ölesi değil
Ten fanidir, can ölmez, çün gitti geri gelmez
Ölür ise ten ölür, canlar ölesi değil
Gevher seven gönüller, yüz bin yıl arar ise
Haktan nasip olmasa, hergiz bulası değil
Sakıngil yarin gönlün, sırçadır sımayasın
Sırça sındıktan geru, bütün olası değil
Çeşmelerden bardağın, doldurmadan kor isen
Bin yıl durursa, kendüzünden dolası değil
Şol Hızır'la, şol İlyas, ab-ı hayat içtiler
Bir kaç yıllar içinde, bunlar ölesi değil
Yarattı Hak dünyayı, Peygamber dostluğuna
Dünyaya gelen gider, baki kalası değil
Yunus gözün görürken, yarağın eyleyu gör
Gelmedi anda varan, geri gelesi değil

Sakıngıl

Mana eri bu yolda melul olası değil
Mana duyan gönüller, gergiz ölesi değil
Ten fanidir, can ölmez, çün gitti geri gelmez
Ölür ise ten ölür, canlar ölesi değil
Gevher seven gönüller, yüz bin yıl arar ise
Haktan nasip olmasa, hergiz bulası değil
Sakıngil yarin gönlün, sırçadır sımayasın
Sırça sındıktan geru, bütün olası değil
Çeşmelerden bardağın, doldurmadan kor isen
Bin yıl durursa, kendüzünden dolası değil
Şol Hızır'la, şol İlyas, ab-ı hayat içtiler
Bir kaç yıllar içinde, bunlar ölesi değil
Yarattı Hak dünyayı, Peygamber dostluğuna
Dünyaya gelen gider, baki kalası değil
Yunus gözün görürken, yarağın eyleyu gör
Gelmedi anda varan, geri gelesi değil

Şekeri Ayruğa Sunup

Dost ilinin haberin disem işide misin
Yoldaş olup ol yola sen bile gide misin
Ol ilin bağı olur, şerbeti ağı olur
Kadeh dutmaz ol ağı, nuş edip yuda mısın
Ol elin zevadesi, cefa duta gidesi
Şekeri ayruğa sunup, sen ağı tada mısın
Ol ilde ay gün olmaz, ay gün gedilip dolmaz
Tertipler terk idüben, hesabın unuda mısın
Senlik benlik terk edip, yokluk eline gidip
Aşktan içip esriyip, varlık terk ede misin
İşbu tenin tertibi od ü yel, toprak, sudur
Yunus sen gör özünü, suda, toprakta mısın

Sen Derviş Olamazsın

Dervişlik der ki bana
Sen derviş olamazsın
Gel ne deyeyim sana
Sen derviş olamazsın

Derviş bağı baş gerek
Gözü dolu yaş gerek
Koyundan yavaş gerek
Sen derviş olamazsın

Döğene elsiz gerek
Söğene dilsiz gerek
Derviş gönülsüz gerek
Sen derviş olamazsın

Dilin ile şakırsın
Çok mailer okursun
Vara yoğa kakırsın
Sen derviş olamazsın

Kakımak varmışsa ger
Muhammet de kakırdı
Bu kakımak sende var
Sen derviş olamazsın

Doğruya varmayınca
Mürşide yetmeyince
Hak nasip etmeyince
Sen derviş olamazsın

Derviş Yunus gel imdi
Ummanlara dal imdi
Ummana dalmayınca
Sen derviş olamazsın

Sen Viran Olmayınca

Gönül kanda dolana, maşukun bulmayınca
Kişi aşık mı olur gönülsüz kalmayınca
Gönüldür anan Onu, esir eyleyen seni
Kimi azat eylersin, sen azat olmayınca
Boynu zincirli geldik, key kati esir olduk
Er nazar eylemedi halimiz bilmeyince
Bir yandan överler, aylak nesne verirler
Bahasın ne bilesin, sen satın almayınca
Bahası canın anın, mal ile davar değil
Sevdik mi ele girer, sevdikler vermeyince
Dostu kande bulasın, sende durmak ile sen
Ol imaret eylemez, sen viran olmayınca
Sözü Yunus'tan işit, kibir kılma tut öğüt
Ol seni sora gelmez, sen yavu varmayınca

Seni Haktan Yığanı

Seni Haktan yığanı her ne ise ver gider
Ne beklersin bu teni, sinde kurt kuş yer gider
Ölene bak gözün aç, dökülür sakal-ü saç
Yılan çıyan gelir aç, yiyup içip sır gider
Bize bizden ulular, pek de güzel hulular
Şol iyi amelliler haber söyler der gider
Kesgil haramdan elin, çekgil gıybetten dilin
Azrail el atmadan bu dükkanı der, gider
Ecel erer kurur baş, tez tükenir uzun yaş
Düpdüz olur dağ ü taş, gök dürülür, yer gider
Çün can ağar Hazret'e, yarar et ahirete
Tanla duran taate, Tanr'evine er girer
Miskin Yunus ölücek, sini nurla dolucak
İman yoldaş olucak, Ahirete şir gider

Senin Kokun Duydu Canım

İlahi bir aşk ver bana, kandalığım bilmeyeyim
Yavu kılayum ben beni, isteyuben bulmayayım
Al gider benden benliği, doldur içime şenliği
Bu dünyada öldür beni, varıp anda ölmeyeyim
Şöyle hayran eyle beni, bilmeyeyim dünden günü
Daim isteyeyim seni, ayruk nakşa kalmayayım
Senin kokun duydu canım, terkini urdu cihanın
Hergiz belirmez mekanın, seni kande isteyeyim
Aşkın bir od urdu cana, üs yürürem yana yana
Ciğerim gark oldu kana, nice zari kılmayayım
Ko ben yanayım tüteyim, bülbül olayım öteyim
Dost bahçesinde biteyim, açıluben solmayayım
Halim getirsem dile, kim bana söğe, kim güle
Bari yanayım dert ile, ben dillere gelmeyeyim
Mansur um çek dara beni, ayan göster anda seni
Kurban kılayum bu canı, aşka münkir olmayayım
Aşktır bu derdin dermanı, aşk yolunda verem canı
Yunus Emre eydür bunu, bir dem aşksız olmayayım

Sensin Bize Bizden Yakın

Sensin bize bizden yakın, görünmezsin hicap nedir
Çün aybı yok görklü yüzün, üzerinde nikap nedir
Sen eyittin ey Padişah, yehdillahü limen yeşa
Şerikin yok senin haşa, şuçlu kimdir ikap nedir
Levh üzere kimdir yazan, azdıran kim, kimdir azan
Bu işleri kimdir düzen, bu suale cevap nedir
Rahimdürür senin adın, rahimliğin bize dedin
Mürşitlerin mücdeledi, lataknetu hitap nedir
Bu işleri sen bilirsin, sen verirsin, sen alırsın
Ne kim kıldım çün bilirsin, ya bu soru hisap nedir
Kani bu mülkün sultanı, bu ten ise kani canı
Bu göz görmek diler anı, bu mebde ü mead nedir
Yunus bu göz anı görmez, görenler hot haber vermez
Bu menzile akıl ermez, bu kovduğun serap nedir

Şol Benim Şeyhimi

Şol benim Şeyhimi görmeğe kim gelir
Zevk ile safalar sürmeğe kim gelir
Şeyhimin illeri, uzaktır yolları
Açılmış gülleri dermeğe kim gelir
Şeyhimin özünü, severim sözünü
Ol mubarek yüzünü, görmeğe kim gelir
Şeyhimin ilini, sorarım evini
Ol sebepli elini öpmeğe kim gelir
Şeyhimin ilinde, asası elinde
Şeyhimin yolunda, ölmeğe kim gelir
Aht ile vefalar, zevk ile safalar
Bu yolda cefalar çekmeğe kim gelir
Şeyhimim şem'ine bu canım pervane
Saladır aşıklara, yanmağa kim gelir
Hak için malını, hep vere varını
Aşk için arını, atmağa kim gelir
Şehidin donunu, yumazlar kanını
Dost için canını vermeğe kim gelir
Ah ile göz yaşı, Yunus'un haldaşı
Zehrile pişen aşı, yemeğe kim gelir

Şol Cennet'in Irmakları

Şol cennet'in ırmakları
Akar Allah deyu deyu
Çıkmış İslam bülbülleri
Öter Allah deyu deyu

Salınır Tüba dalları
Kur'an okur hem dilleri
Cennet bağının gülleri
Kokar Allah deyu deyu

Kimi yiyip kimi içer
Hep melekler rahmet saçar
İdris Nebi hulle biçer
Biçer Allah deyu deyu

Altındadır direkleri
Gümüştendir yaprakları
Uzandık a budakları
Biter Allah deyu deyu

Aydan arıdır yüzleri
Misk ü amberdir sözleri
Cennet'te huri kızları
Gezer Allah deyu deyu

Hakka aşık olan kişi
Akar gözlerinin yaşı
Pür nur olur içi dışı
Söyler Allah deyu deyu

Ne dilersen Hak'tan dile
Kılavuzla gir doğru yola
Bülbül aşık olmuş güle
Öter Allah deyu deyu

Açıldı gökler kapısı
Rahmetle doldu hepsi
Sekiz cennet'in kapısı
Açılır Allah deyu deyu

Rıdvan-dürür kapı açan

İdris-dürür hülle biçen

Kevser şarabını içen

Kanar Allah deyu deyu

Miskin Yunus var Yarına

Koma bu günü yarına

Yarın Hakk'ın divanına

Varam Allah deyu deyu

Şol Güz ki Seni Gördü

Şol göz ki Seni gördü, ol neye nazar etsin
Şol can ki Seni duydu, tende ne karar etsin
Aşkına düşen aşık, derdine yanar dün gün
Vaslıdır ana derman, hekim ne tımar etsin
Aşkın ezeli Hacem, yoklukta komuş varın
Bu remzi duyan aşık, yokluğu şikar etsin
Sen bir gani sultansın, canlar içinde cansın
Vasfın kaleme gelmez, dil kanda şümar etsin
Gerçek Şaha kul olan, gönlünü Sana veren
Seni kendinde bulan, kanceru sefer etsin
Bu çeşniyi tadana, kim ne vereler kana
Derdine düşen cana, hekim ne tımar etsin
Bu sırrı duyan kani, ger aşık ise canı
Açıldı gevher kanı, alana haber etsin
Çün aşkın ola emelim, sürüle gönülden gamım
Vaslına eren bir dem, bin canı nisar etsin
İmdi ki Yunus kalmış Hazret'e yüzü kara
Bir nesnesi yok müflis, neyile bazar etsin

Şol Kahr İle Kazandığın

Ey dünyayı seven kişi, bir gün koyup gitmek gerek
Senin dileğınle değil, naçardır, ne etmek gerek
Gözün ile gördüğünü, şol hasretin olanları
Akil isen an bunları, her kimseyi anmak gerek
Şol kahr ile kazandığın, bir gün kalısar körlüğe
Şol mal ki körlüğe kalır, şaylığa harc etmek gerek
Kudret kandilinden senin, destur ile indi canın
Bir gün geri gel deniser, şol sözü işitmek gerek
Ne hak buyruğın tutarsın, ne kul sözün işidirsın
Hiç bilmezsin ma'na nedir, nedilde çağırnak gerek
Uydun bu nefsin sözüne, battın günah denizine
Çirk getirdin can yüzüne, tövbetegin tutmak gerek
Yunus; şimdi sen dil ile, ben Hakkı severim deme
Ol padişah hazretine, görklü meta'iltmek gerek

Son Ucu

Sen bu cihan mülkünü Kaftan kafa tuttun tut
Ya bu alem malını oynayuben yuttun tut
Süleyman'ın tahtına şah olup oturdun bil
Dive, periye düpdüz hükümleri ettin tut
Fir'avn'ın hazinesin, Nüşirevan'ın genciyle
Karun malına katıp, sen malına kattın tut
Bu dünya bir lokmadır, ağzında çiğnenmiş bil
Çiğnenmişe ne yutmak, ha sen anı yuttun tut
Ömrün senin ok bigi, yay içinde dopdolu
Dolmuş oka ne durmak, ha sen anı attın tut
Her bir nefes kim gelir, keseden ömr eksilir
Çün kese ortalandı, sen anı tükettin tut
Çün denize gark oldun, boğazına geldi su
Deli gibi talpınma, ey biçare battın tut
Ölüm vardır bilirsin, varıp gafil olursun
Kamulardan ayrılıp, varıp sinde yattın tut
Yüz yıllar hoşluk ile, ömrün olursa Yunus
Son ucu bir nefesdir, geç andan unuttun tut

Sorular Bir Eyyam Gelir

Bir gün senin defterini durerler bir eyyam gelir
Kamu aklını başına dererler bir eyyam gelir
Tevhide uydur sözünü, mevlaya döndür yüzünü
Eynine kefen bezini, sararlar bir eyyam gelir
Azrail ala canını unuttura her sanını
Kara toprağa tenini, kararlar bir eyyam gelir
Tenha kabrinde kalıcak, amellerin arz olucak
Mahşer yerine yalıcak, sürerler bir eyyam gelir
Yunus eydür evvel baştan, ayırır seni kardaştan
Ne ettin kurudan yaştan, sorarlar bir eyyam gelir

Şöyle Garip Bencileyen

Acep şu yerde var mı ola
Şöyle garip bencileyin
Bağrı başlı, gözü yaşlı
Şöyle garip bencileyin

Gezdim Rum ile Şam'ı
Yukarı elleri kamu
Çok istedim, bulamadım
Şöyle garip bencileyin

Bendeler garip olmasın
Firkat oduna yanmasın
Hocam kimseler olmasın
Şöyle garip bencileyin

Bir garip ölmüş diyeler
üç günden sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin

Söyler dilim ağlar gözüm
Gariplere göyner özüm
Meğer ki gökte yıldızım
Ola garip bencileyin

Nice bu dert ile yanam
Ecel ere bir gün ölem
Meğer ki sinimde bulam
Şöyle garip bencileyin

Emrem Yunus biçare
Bulunmaz derdine çare
Var imdi gez şardan şare
İste garip bencileyin

Şöyle Sanırlar Beni

Sofuyum halk içinde tesbih elimden gitmez
Dilim marifet söyler, gönlüm hiç kabul etmez
Boynumda icazetim, riya ile taatim
Edişem ayruk yerde, gözüm yolum gözetmez
Hoş dervişem sabrım yok, dilimde ezkarım çok
Kulağımdan gireni, hergiz içim işitmez
Görenler elim öper tac ü hırkama bakar
Şöylece sanırlar beni zerrece günah etmez
Taşımda ibadetim, sohbetim hoş taatim
İç pazara gelince, bin yıllık ayyar etmez
Dışım derviş, içim boş, dilim tatlı, sözüm hoş
İlla ben ettiğimi, dinin denşüren etmez
Görenler sofu sanır, selam verir utanır
Anca iş koparaydım, el erüben güç yetmez
Söylersem marifeti saluslanırım kati
Miskinliğe dönmeğe, gönlümden kibir gitmez
Yunus eksikliğini Çalabına arzeyele
Anın keremi çoktur, sen ettiğın ol etmez

Söyler İsem Sensin Sözüm

Sensin benim canım canı, Sensiz kararım yokdürür
Uçmak'ta Sen olmaz isen, vallah nazarım yokdürür
Baksam Seni görür gözüm, söyler isem Sensin sözüm
Seni gözetmekten artuk, yeğrek şıkarım yokdürür
Çün ben beni unutmuşam, şöyle Sana gitmişem
Ne kalde, ne halde isem, bir dem kararım yokdürür
Eğer beni Cercis'leyin, yetmiş gez öldürür isen
Dönem geru Sana varam, zira ki arım yokdürür
Yunus dahi aşık Sana, göster didarını ana
Yarım dahi Sensin benim, ayruk nigarım yokdürür

Suçumu Örter Hırkam

Ey bana derviş diyen, nem ola derviş benim
Ya bu adıma layık, hani elimde iş benim
Derviş derler adıma, bakarlar suratıma
Bilmezler ki dirliğim, külli sitayiş benim
Dil ile şeyhim ulu, yolda aludan alu
Aklım evi kaygılı, nefsim asayiş benim
Sureti güler halka, ya kani kulluk Hakka
Bu dirliğime bak a, hem işim yanlış benim
Kendi izimi bilirem, saluslanuben yürürem
Buğz ü kibr ü adavet, gönlümü almış benim
Suçumu örter hırkam, dirliğim cümlesi ham
Bir gün yırtılısar perdem, zehi düşvar iş benim
Derviş neye dolundum, ulu suçta bulundum
Yunus umduğum Haktan, ol rahmet imiş benim

Vay Ana Kim

Aşıkları Tamu'su yandırmıya
Uçmağına bular baş indirmeye
Yedi Tamu bir aha katlanmıya
Yedi deniz aşk odun söndürmiye
Bin bir bela çekmeyince Nuh gibi
Tufanında gemiye bindirmeye
İsmail gibi kurban olmayınca
Cebril güzel koçu indirmeye
Musa gibi çobanlık etmeyince
Kelimim deyu Tur'a göndermiye
Yunus imdi dal bu mana gencine
Vay ana kim Allah uyandırmıya

Yalvar

Can ü gönülden seversen
Yalvar kul, Allah'a yalvar
Maksuda ermek dilersen
Yalvar kul, Allah'a yalvar

Yalvar a kardeş yalvara
Varmıyasın yüzü kara
Ümmet isen Peygambere
Yalvar kul, Allah'a yalvar

Geceler uykudan uyan
Gizli sırlar olsun ayan
Mahrum olmaz Allah deyen
Yalvar kul, Allah'a yalvar

Tanı sen kendini tanı
Neden yarattı Hak seni
N'olacağıın anubeni
Yalvar kul, Allah'a yalvar

Yunus nuş eyle belayı
Yürü maksudun dileği
Hem inleyi, hem ağlayı
Yalvar kul, Allah'a yalvar

Yetmiş İki Millette

Gayrıdır her milletten bu bizim milletimiz
Hiç dinde bulunmadı, din ü diyanetimiz
Bu din ü diyanette, yetmiş iki millette
Dünya vü ahirette, ayırır ayatımız
Tahir suya banmadan, el ayak deprenmeden
Baş sücuda inmeden, kılınır taatımız
Ne rüku vardır, ne sücut, ne kıble vardır, ne mescit
Daima ol dostla becit olur münacatımız
Gerek Kabeye varalım, gerek mescide girelim
Gerek su ile yunalım, çün bile illetimiz
Su ne kadar arıda, yavuz huyun bile
Meğer bizi pak ide, Haktan inayetimiz
Kimin sırrın kim bile, çün erilmez bu hale
Yarın ana belli ola, Müslüman mürtedimiz
Yunus canı yenile, kim dostluğun anıla
Ansızın bir ün gele, bilesin kudretimiz

Yusuf Bulunur Ken'an Bulunmaz

Bir ne derttir ana derman bulunmaz
Ya bu ne yaredir zahmı belirmez
Yitürdüm Yusuf'um Ken'an elinde
Yusuf'um bulundu, Ken'an bulunmaz
Beyim arif isen, var sen yolunca
Bunda başlar yiter, kanlar sorulmaz
Manisiz kişiden hiç nesne gelmez
Kovası yok kuyudan su çekilmez
Kuyu cismindürür mani kovası
Çekerler kovayı suyu belirmez
Erenler kapısı, mürüvvet kapısı
Sıtk ile gelenler, mahrum gülünmez
Yunus bu manide gark oldu gitti
Geri gelmekliğe akli belirmez

Yüz Bin Peygamber

Hor bakma sen toprağa, toprakta neler yatur
Kani bunca evliya, yüz bin Peygamber yatur
Cennette buğday yiyen, gaflet gömleğin giyen
Hem dünyaya meyleden, Adem Peygamber yatur
Arkasiyle kum çeken, göz yaşıyle yuğuran
Kabeye temel kuran, Halil Peygamber yatur
Vücudunu kurt yiyen, kurt yedikçe şükreden
Belalara sabreden, Eyyup Peygamber yatur
Balık karnında yatan, deryaları seyreden
Kabak kökün yastanan, Yunus Peygamber yatur
Kuyuda nihan olan, kul deyüben satılan
Mısır'a sultan olan, Yusuf Peygamber yatur
Yusuf'un yavu kılan, kurt ile davi kılan
Ağlayıp göğsüz kalan, Yakup Peygamber yatur
Asasın ejder eden, bahre urup yol eden
Fir'avnu helak eden, Musa Peygamber yatur
Ol Allahın habibi , dertlilerin tabibi
Enbiyalar serveri, Resul Muhammed yatur
Hayber kal'asın yıkan, kafiri oda yakan

Şahinler gibi bakan, Ali gibi er yatur
Ata ana gülleri, Kur'an okur dilleri
Fatm'ana oğulları;Hasan, Hüseyin yatur
İğnesin suya atan, balıklara getirten
Tacin tahtın terkeden, İbrahim Ethem yatur
Gündüzler saim olan, geceler kaim olan
Ariflerin sultanı, Bayzit Bestami yatur
Hakikat erleri, geçti dünyadan, her biri
Konyada;ol Mevlana Hüdevandigar yatur
Çoktur Hakkın has kulları, fikr eyle bunları
Saysam erenleri, görsen ne sultanlar yatur
Yunus sen de ölürsün, kara yere girersin
Kara yer altında, çok günahkar kullar yatur

Sözleri

Söze târîh yedi yüz yediydi, Yunus cânı bu yolda fidîyidi.

Tehî görmen kimseyi hiç kimsene boş değil, eksiklik ile nazar
erenlere hoş değil.

İlim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir, sen kendini bilmezsen,
bu nice okumaktır.

Aşk aşıkı şir eder, aslanı zencir eder, katı taşı mum eder

Beni bende demen bende değilim, bir ben vardır bende benden
içeri.

Türlü türlü cefanın adını aşk koymuşlar.

Yaratılanı hoş gör, Yaradan'dan ötürü.

Benlik davasını bırak, muhabbetten olma ırak, sevgi ile dolsun
yürek, hoşgörölü olmaya bak...

Ne varlığa sevinirim, ne yokluğa yerinirim. Aşkın ile avunurum;
bana seni gerek seni.

Ana rahminden geldik pazara, bir kefen aldık döndük mezara.

Ya Rabbena hayreyle, Muhammed'e yâr eyle, Kabrimizi nur eyle,
Kabre vardığım gece.

Ölümden ne korkarsın, korkma ebedi varsın.

Dünya yalan kardeşim, dünya yalan! Var mı yalan dünyada bakî
kalan. Mal da yalan, mülk de yalan. Var biraz da sen oyalan.

Derdi dünya olanın, dünya kadar derdi vardır...

Hoştur bana senden gelen. Ya gonca gül yahut diken. Ya hayattır
yahut kefen. Nârın da hoş, nurun da hoş. Kahrın da hoş, lütfun
da hoş.

Zulüm ile abad olanın akıbeti berbad olur.

Biz gelmedik dava için, bizim işimiz sevda için, dostun evi
gönüllerdir, gönüller yapmaya geldik.

Hiç hata yapmayan insan, hiçbir şey yapmayan insandır. Ve
hayatta en büyük hata, kendini hatasız sanmaktır.

Bir kez gönül yıktın ise bu kıldığın namaz değil, yetmiş iki millet
dahi elin, yüzün, yumaz değil.

Olsun be aldırma Yaradan yardır. Sanma ki zalimin ettiği kârdır.
Mazlumun ahı indirir şâhı. Her şeyin bir vakti vardır.

İyi sözün aslın bilen derdi bu söz nerden gelir
Söz aslını anlamayan sanır bu söz benden gelir

Zehirle pişmiş aşı, kim yemeye gelir.

Seni sigaya çeken bir molla kasım gelir.

Çok mal haramsız, çok söz yalansız olmaz.

Bütün âlemi bir şahsiyette toplamak, Cenab-ı Hakka zor gelmez..

Kasdım budur şehre varam Feryâd u figan koparam!

Ne elif okudum ne cim, varlığındadır kelecim

Gönül kitabından okur, eline kalem almadı.

Bundan dahi virdün bize, ol huriyi çift ü halâl

Andan dahi geçti arzum, azmüm sana kaçmağ-i çün.

Mevlânâ Hüdâvendigâr bize nazar kılalı

Anun görklü nazarı gönlümüz aynasıdır.

Ferruh Dinçkal

Yunus Emre

ekitap.ayorum.com